

บรรณานุกรม

ประคอง กรรณสูต สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู พระนคร ไทยวัฒนาพานิช

พ.ศ. ๒๕๑๓

เพราะพรรณ ประพิตรภา วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๘

Anatasi, Ann, Psychological Testing New York : The Macmillan
Company, 1969

Atkinson, J.W., An Introduction to Motivation New York : D. Van
Nostrand Company Inc., 1964

Atkinson, J.W., Motives in Fantasy, Action and Society New York :
D. Van Nostrand Company Inc., 1964

Atkinson, J.W., and David C. MacClelland "The projective
expression of needs : The effect of different intensities
of the hunger drive on thematic apperception" Journal of
Experimental Psychology 38(1948)

Boring, Edwin Garrigues, and Herbert Sidney Langfeld Foundation
of Psychology New York : John Wiley and Sons, Inc., 1948

Brehem, Jack W., and Lenore B. Behar, "Sexual arousal, defensiveness
and sex preference in affiliation" Journal of Experimental
Research in Personality 1(3)(1966)

Brown, Roger, Social Psychology New York : Free Press, 1965

- Cofer, C.N., and M.H. Appley Motivation : Theory and Research ,
New York : John Wiley and Sons, Inc., 1958
- Cohen, Arthur R. Attitude Change and Social Influence,
New York : Basic Books, 1954
- Desse, James, The Psychology of Learning, New York : McGraw-
Hill Book Company, 1958
- Dewey, Richard An Introduction to Social Psychology, New York :
Collier-Macmillan, 1966
- Dollard, John, and Neal E. Miller Social Learning and Imitation,
New Haven : Yale University Press, 1953
- Freedman, Jonathan, J. Merrill Carlsmith and David O. Sears
Social Psychology, New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1970
- Garett, Henry E., and R.S. Woodworth Statistic in Psychology
and Education, Bombay : Vakis Feffer and Simons Private
Ltd., 1967
- Groesbeck, Byron L., "Toward Description of Personality in Terms of
Configuration of Motives" Unpublished Doctoral dissertation
Department of Psychology, University of Michigan, 1956
- Hall, Calvin S., and Gardner Lindzey Theories of Personality,
New York : John Wiley and Sons Inc., 1967
- Heise, David R., "Sensitization of verbal response dispositions
by n affiliation and n achievement", Journal of Verbal
Learning and Verbal Behavior, 5(6) 1966

- Heist, Paul and George Yonge Omnibus Personality Inventory Form F : Manual, The Psychological Cooperation, 1968
- Hilgard, Ernest R. and Richard C. Atkinson Introduction to Psychology, New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1967
- Hill, Arthur H. "Authobiographical correlated of achievement motivation in men and women" Journal of Psychological Reports, 18(3) 1966
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent, New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1955
- Klinger, Eric, and W. Frederick Jr. "Fantasy need achievement and performance : A role analysis", Psychological Review, 76(6) 1959
- Krech, David, Richard S. Crutchfield and Egerton L. Ballachey Individual in Society, New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1962
- McClelland, David C. The Achieving Society, London : Collier-Macmillan, 1968
- Roboussin, Roland, and Joel W. Goldstein "Achievement motivation in Navaho and White Students" Journal of American Anthropologist 68(3) 1966
- Rosenfeld, H. "Relationships of ordinal position to affiliation and achievement motive : Direction and generality" Journal of Personality, 34(4) 1966

- Schachter, Stanley, The Psychology of Affiliation, California :
Stanford University Press, 1959
- Secord, Paul F. and Carl W. Backman Social Psychology,
New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1964
- Shipley T.E., and J. Veroff " A Projective measurement of need
for affiliation" Journal of Experimental Psychology,
(43) 1952
- Sorenson, Herbert, Psychology of Education, New York : McGraw-
Hill Book Co., Inc., 1955
- Thematic Apperception Test (T.A.T.), Harvard University Press,
Cambridge, Massachusetts 1966
- Veroff, Joseph, Shild Field and Harry Crockett "Exploration into
the effects of picture cues on thematic apperception
expression of achievement motivation" Journal of Personality
and Social Psychology, 3(2) 1966
- Wolman, Benjamin B. Contemporary Theories and System in Psychology,
New York : Harper & Row 1965

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

โปรดอ่านคำชี้แจงก่อนทำแบบทดสอบ

อย่าเปิดแบบทดสอบจนกว่าจะได้รับคำสั่ง

แบบทดสอบนี้ ไม่ใช่แบบทดสอบความสามารถแต่เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสำรวจทัศนคติ ความคิดเห็น และความรู้สึกของท่านที่มีต่อสิ่งต่างๆ จงพยายามตอบทุกข้ออย่างโร้ก็ตาม หากท่านไม่ประสงค์ที่จะลงความเห็นในข้อหนึ่งข้อใดเพียงบางข้อ ท่านก็ยอมทำได้

ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อ และตัดสินใจว่าข้อความนั้นๆเป็นจริงหรือไม่จริงสำหรับท่าน ถ้าข้อความนั้นเป็นจริง หรือ จริงเป็นส่วนมาก ให้ท่านทำเครื่องหมาย **๑** ลงในวงกลมที่มีอักษร T ในกระดาษคำตอบ และถ้าข้อความนั้นไม่จริง หรือไม่จริงเป็นส่วนมากสำหรับท่าน ก็ให้ท่านทำเครื่องหมาย **๒** ลงในวงกลมที่มีอักษร F ในกระดาษคำตอบ เขียนคำตอบของท่านให้ชัดเจน

โปรดใช้ดินสอด่านอ่อนๆสำหรับทำเครื่องหมาย **๑** ลงบนกระดาษคำตอบ ถ้าท่านใช้ปากกา ก็ขอให้แน่ใจว่าเมื่อท่านลบคำตอบที่ท่านไม่ต้องทำก็ควรลบอย่างหมดรอย อย่าทำเครื่องหมายใดๆลงในสมุดนี้

ขอให้ท่านแน่ใจว่าหมายเลขที่ท่านกำลังคอบนั้นตรงกันทั้งหมายเลขข้อในสมุดนี้และในกระดาษคำตอบ

เมื่อท่านเข้าใจดีแล้ว โปรดเปิดแบบทดสอบและเริ่มตอบได้

๑. ฉันอยากจะเรียนรู้ประวัติเกี่ยวกับความนึกคิดของมนุษย์ให้มากขึ้น
๒. ฉันมีส่วนร่วมในการอภิปรายของกลุ่ม หรือของชั้นเป็นอย่างมาก
๓. ฉันมีความเป็นมิตรกับคนแปลกหน้า
๔. ฉันไม่ชอบคณิตศาสตร์
๕. ฉันจะรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินถ้าได้นำชาวต่างประเทศไปชมบ้านเมืองของฉัน
๖. ฉันอยากจะเข้าเป็นสมาชิกของสโมสรหรือสมาคมต่างๆ
๗. ฉันต้องการเป็นบุคคลสำคัญในชุมชน
๘. ฉันทำงานได้ดีกว่า เมื่อไม่มีคนคอยสังเกตคอยมองอยู่
๙. ฉันชอบอ่านพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
๑๐. ไม่น่าเป็นจริงไปได้อย่างไรที่โหราศาสตร์จะสามารถอธิบายอะไรๆก็ได้
๑๑. ฉันสนใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของคนตรีไทย
๑๒. ฉันจะไม่แนะนำตัวเองต่อคนแปลกหน้าในที่ชุมนุมชน
๑๓. โดยปกติ ในการทำอะไร ฉันชอบใช้วิธีที่เป็นที่รู้จักกันมานานมากกว่าที่จะลองวิธีใหม่เอาเอง
๑๔. ฉันชอบรับประทานอาหารตามร้านอาหารเล็กๆ มากกว่าตามภัตตาคารหรือร้านใหญ่ๆ
๑๕. ฉันมักจะซัดความประสงค์ของพ่อแม่บ่อยๆ
๑๖. ฉันชอบที่จะรับฟังคำอธิบายเกี่ยวกับหลักการหรือทฤษฎีต่างๆมากกว่าที่จะพยายามทำความเข้าใจเอาเอง
๑๗. ฉันชอบคนตรีสมัยใหม่มากกว่าคนตรีคลาสสิก
๑๘. ฉันชอบที่จะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
๑๙. ฉันรู้สึกประหม่าเมื่อต้องไปปรากฏตัวต่อหน้ากลุ่มชน
๒๐. ฉันชอบเล่นไพ่พนันเอาเงิน
๒๑. ฉันมักเข้าร่วมการประชุมของโรงเรียน หรือของสมาคมต่างๆในชุมชน
๒๒. ดั้งเดิมมีข้อควบคุมจำกัดต่อบุคคลมากเกินไป

๒๓. ฉันชอบงานเลี้ยงน้ำชาและงานเลี้ยงทั่วๆไป
๒๔. ฉันศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการและปฏิกิริยาของตนเอง
๒๕. ฉันชอบฟังนักร้องที่มีชื่อเสียงร้องในอุปรากร
๒๖. ฉันคุยกับคนแปลกหน้าเมื่อฉันเดินทาง
๒๗. ฉันชอบคุณภาพเขียน งานปฏิมากรรม และงานสถาปัตยกรรม
๒๘. งานหนักทำให้ชีวิตมีค่าไ้มากกว่าสิ่งอื่นใด
๒๙. ฉันมีความสุขเกือบตลอดเวลา
๓๐. ฉันชอบเขียนวิจารณ์หนังสือหรือบทความ
๓๑. ฉันชอบและไม่ชอบสีบางสีเป็นอย่างมาก
๓๒. ทุกวันนี้ พ่อแม่มักตามใจลูกๆมากเกินไป
๓๓. ฉันชอบเต็นท์
๓๔. น่ารำคาญที่ได้ฟังการ สอนจากครูที่ดูเหมือนว่าตัดสินใจลงไปไม่ได้ว่าจะเชื่ออะไรอย่างแท้จริง
๓๕. วิธีการต่างๆที่ใช้ในประเทศไทยจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้ได้ทั่วโลก
๓๖. การไม่ยอมรับว่าสิ่งใดแน่นอนหรือพิสูจน์ได้แล้วนั้นเป็นหลักการที่ดียิ่ง
๓๗. ฉันเป็นนักฟัง ได้ดีกว่านักพูด
๓๘. สิ่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นและยังไม่สมบูรณ์มักจูงใจฉันได้มากกว่าสิ่งที่เสร็จสิ้นแล้วและชัดเจนเรียบร้อยแล้ว
๓๙. ฉันสวทมนต์ลับคําหลายๆครั้ง
๔๐. ทุกชาติทุกภาษาสามารถอยู่ด้วยกันอย่าง เป็นระเบียบเรียบร้อยได้ภายในประเทศนี้โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงระบบอะไรเลย
๔๑. ฉันไม่ชอบปรากฏตัวในรายการใดๆหรือ เสนอรายงานด้วยปากเปล่า
๔๒. ฉันชอบแก้ปัญหายากๆ
๔๓. ฉันไม่สนใจการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องสังคมที่เป็นอุดมคติ
๔๔. บางครั้งฉันต้องการอย่างยิ่งที่จะทำสิ่ง เป็นอันตรายหรือน่ากลัว

๔๕. ฉันชอบฟังวิทยุขณะบรรเลงดนตรีคอนเสิร์ตมากกว่าจะเปลี่ยนไปฟังรายการดนตรีเพลงยอดนิยมสมัยใหม่
๔๖. น่าจะมีข้อบังคับให้คนที่ทำงานมีเงินเดือนทุกคนเก็บรายได้ส่วนหนึ่งไว้ทุกเดือนเพื่อใช้จ่ายสำหรับตัวเองและครอบครัวในอนาคต
๔๗. ในขณะที่ฉันอ่านและศึกษาคำรับคำร่ำฉันมักไม่มีสมาธิ
๔๘. ระยะเวลาหนึ่งของชีวิตวัยเด็กฉันเคยขโมยของเล็กๆน้อยๆ
๔๙. ในการสอบฉันชอบคำถามสั้นๆที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงมากกว่าคำถามที่ต้องการการจัดระบบระเบียบและตีความเนื้อหาอย่างมาก
๕๐. ฉันคิดว่า ฉันถือเอาความสวยงามของประสบการณ์เป็นอันดับแรก
๕๑. ไม่ใช่หน้าที่ของประชาชนที่จะต้องสนับสนุนประเทศของตนไม่ว่าในเรื่องที่ผิดหรือถูกก็ตาม
๕๒. ฉันต้องการรู้ว่าสิ่งนั้นๆจะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ก่อนที่จะเต็มใจลองดู
๕๓. ฉันมักจะถูกปลุกใจเมื่อมีคนพูดให้ฟังถึงเรื่องความอับโชคของท้องถิ่นหรือชนบท
๕๔. ฉันชอบอยู่กับกลุ่มที่ชอบล้อกันเล่นกัน
๕๕. ฉันปรารถนาที่จะมีความสุขมากเท่ากับที่คนอื่นๆดูเหมือนว่าจะมี
๕๖. ฉันไม่ชอบทำตามตารางที่จัดไว้ตายตัว
๕๗. คนที่เข้าเชิงจะไม่แสดงอารมณ์และความรู้สึกของตนออกมา
๕๘. ในเรื่อง ของศาสนาแล้ว ไม่สำคัญเลยที่ใครจะเชื่อถืออะไร
๕๙. บางครั้งฉันอยากจะหนีออกจากบ้าน
๖๐. ฉันมีความยุ่งยากในการที่จะเริ่มต้นทำอะไรต่ออะไร
๖๑. วิทยาศาสตร์น่าจะผูกเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยาชัดมากพอๆกับศาสนา
๖๒. ฉันมักจะรู้สึกบ่อยๆว่าคนที่ฉันพบไม่สนใจฉันเลย
๖๓. ฉันเป็นคนที่ยิ่งขยันในคณะกรรมการของสมาคมโรงเรียน
๖๔. ฉันชอบคนที่ไม่เคยหลา บคายนามากกว่า

๖๕. ตามปกติ ฉันไม่เคยมีความคิดอะไรมารบกวนก่อนหลับ
๖๖. สิ่งใหม่ๆดึงดูดความสนใจฉันได้มาก
๖๗. ชีวิตที่บ้านของฉันเคยมีแต่ความสุข
๖๘. บางครั้งฉันอยากจะคุยกับคนบางคน
๖๙. ฉันเชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง
๗๐. คนเราควรพอใจในสิ่งที่คนมีอยู่
๗๑. ฉันมักจะทำอะไรลงไปในพื้นที่บ่อยๆโดยไม่ได้อะไร
๗๒. ฉันไม่ชอบทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพหรือมีหน้าที่ในการต้อนรับแขกในการจัดงานเลี้ยงใดๆ
๗๓. ฉันอิจฉาคนที่กล้าวิจารณ์คนอื่นตรงๆต่อหน้า
๗๔. ฉันชอบอยู่กับบ้านมากกว่าที่จะเข้าร่วมงานสังคม
๗๕. ฉันชอบนึกคิดเอาเองว่าสิ่งต่างๆนั้นมีอะไรซ่อนอยู่ข้างใน
๗๖. มีบางระยะที่ฉันรู้สึกเต็มไปด้วยพลังจนดูเหมือนว่าไม่จำเป็นต้องนอนหลับครั้งละหลาย ๆ วัน
๗๗. คนจนมีโชคดีกว่าคนร่ำรวยในเกือบทุกทาง
๗๘. เมื่ออยู่ในกลุ่มคนฉันรู้สึกว่าถูกแยกออกจากคนอื่น ๆ และรู้สึกโดดเดี่ยว
๗๙. ฉันหลงไหลแสงอาทิตย์ที่สาดแสง เปลี่ยนรูปลักษณะของสิ่งของและทิวทัศน์ต่างๆ
๘๐. ฉันมักจะลืมสิ่งที่คนอื่นบอกในทันทีทันใดอยู่บ่อยๆ
๘๑. ฉันมักจะลังเลใจที่จะยืมเงินหรือของใช้จากคนอื่น
๘๒. ฉันสามารถปกปิดความรู้สึกในเรื่องบางอย่างได้ถึงขั้นที่ผู้ที่ทำให้ฉันเสทือนใจอาจไม่ทราบว่าได้ทำให้ฉันเสทือนใจ
๘๓. ฉันเกลียดกฎเกณฑ์ต่างๆ
๘๔. ฉันจะรู้สึกไม่สบายเลยถ้าจะต้องแต่งตัวเป็นพิเศษไปจากธรรมดา
๘๕. ฉันค่อนข้างจะยึดถือสิ่งต่างๆเป็นจริง เป็นจังไปหมด

๘๖. ฉันไม่เห็นด้วยเลยที่ใครจะคิ่มเหล่าจนเมาในงานเลี้ยง
๘๗. บางครั้งฉันจำเป็นต้องรุนแรง เอากับคนที่หยามคายหรือกวนใจฉัน
๘๘. ฉันเคยผิดหวังในเรื่องรักมาก่อน
๘๙. ฉันมักรู้สึกว่ชีวิตของฉันล่องลอยไปโดยไม่มีบทบาทเฉพาะเลย
๙๐. ฉันมีอำนาจเหนือเพื่อนหลายคนในกลุ่มที่มีอายุร่นราวคราวเดียวกัน
๙๑. ฉันคิดว่า ฉันรู้สึกรุนแรงกว่าคนส่วนมาก
๙๒. ฉันมีปัญหา เกี่ยวกับการมีสมาธิมากกว่าคนอื่นๆที่ดูเหมือนจะมี
๙๓. ฉันไม่ตำหนิคนที่พยายามกอบโกยเอาทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่ เขาจะหาได้ในโลกนี้
๙๔. มีบางระยะ เวลานั้นเป็นวัน สัปคาร์ท รหือเดือนที่ฉันไม่อาจเอาธุระกับสิ่งใดๆได้ เพราะฉันไม่สามารถทำอะไรได้
๙๕. ฉันไม่เคยกังวลใจเลยที่เป็นคนแตกต่างจากคนอื่น
๙๖. บางครั้งฉันนึกอะไร ไม่ออกเลยนอกจากจังหวัดหรือท่วงท่าของดนตรีเพลง ใดเพลงหนึ่ง
๙๗. ถ้ามี เวลาว่างพอฉันอยากจะฝึกทักษะที่ฉันชอบมากกว่าที่จะอาสาทำงานสังคม สงเคราะห์หรืองานบริการสาธารณะ
๙๘. เมื่ออยู่ในกลุ่มคนเพื่อนใหม่ๆหรือคนแปลกหน้ามักจะทำให้ความสนใจฉันน้อยมาก
๙๙. ฉันมักตื่นเต้นมากบ่อยๆ บางทีก็สัปคาร์ทละหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้น
๑๐๐. ฉันสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับคนทั่วไปแต่ฉันไม่รู้สึกใล่กัซิคสนิทสนมด้วยเลย
๑๐๑. แต่ละคนควรตีความหมายพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเอง
๑๐๒. ฉันมักคิดอยู่บ่อยๆว่าชีวิตเป็นสิ่งที่โง่ไร้เหตุผล
๑๐๓. ฉันรู้สึกไม่สบายใจเมื่อฟัง เรื่อง สกปรกต่างๆ
๑๐๔. วิธีที่ดีที่สุดที่จะควบคุมขอความร่วมมือจากคนอื่นได้โดยการพูดในสิ่งที่ เขาต้องการจะฟัง
๑๐๕. ดูเหมือนจะไม่มีใครเลยที่เข้าใจฉัน

๑๐๖. ฉันมักจะทำในสิ่งที่ช่วยให้ฉันได้สนุกสนานบ้างบางครั้งบางคราวแม้ว่าจะทำให้ไปถึงเป้าหมายที่ห่างไกลบางอย่างช้าไปหรือไปไม่ถึงเลย
๑๐๗. คนเรามักจะแสวงหาหัวใจกันมากกว่าที่เป็นจริง
๑๐๘. ฉันมีเรื่องวิตกกังวลมากกว่าคนอื่นๆ
๑๐๙. น่าจะมีอะไรผิดปกติในคนที่ขาดความเชื่อในศาสนา
๑๑๐. ฉันมีชีวิตที่อิสระและไม่ต้องทำตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว
๑๑๑. คนอื่นๆทำให้ฉันต้องผิดหวังอยู่บ่อยๆ
๑๑๒. ฉันไม่ต้องงานที่ต้องวิจัยค้นคว้าใหม่เอาเอง
๑๑๓. ถ้าฉันต้องการสิ่งใดที่สำคัญมากสำหรับฉันฉันจะลงมือทำสิ่งนั้นโดยจะไมคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น
๑๑๔. ความทะเยอทะยานที่ซ่อนอยู่ในใจของฉันคือการได้เป็นคนที่ยิ่งใหญ่แม้ว่าฉันจะไม่ค่อยยอมรับนักก็ตาม
๑๑๕. บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกคล้ายกับว่าได้ทำสิ่งที่ผิดหรือชั่วร้าย
๑๑๖. ฉันใฝ่ฝันมาตลอดชีวิตว่าจะมีเวลาพอสำหรับการวาดรูปหรืองานปั้นหรืองานแกะสลัก
๑๑๗. ฉันเป็นคนประสาตึงเครียดมาก ตื่นตัวและกระวนกระวายอยู่เสมอ
๑๑๘. ตามความรู้สึกที่แท้จริงในใจแล้ว คนส่วนมากไม่ชอบเอาตัวออกไปช่วยคนอื่น
๑๑๙. ฉันไม่ใช่คนที่คอยระวังตัวอยู่อย่างฉะฉาน
๑๒๐. เมื่อราคากำลังขึ้นสูง เราไม่อาจตำหนิบุคคลที่พยายามเอาให้ได้มากที่สุดเมื่อเขาเห็นว่ากำไรมานั้นเป็นการดี
๑๒๑. ฉันชอบอยู่ท่ามกลางคนหมู่มาก
๑๒๒. เด็กหนุ่มสาวบางครั้งก็มีความคิดต่อต้าน เกิดขึ้นแต่เมื่อเติบโตขึ้น เขาก็ควรจะเอาชนะความคิดนี้ได้และสงบเสงี่ยมลง
๑๒๓. ฉันรู้สึกเหงาเกือบตลอดเวลาแม้กระทั่งเมื่ออยู่กับคนอื่นๆ

๑๒๔. ฉันไม่ชอบสิ่งที่ไม่แน่นอนและสิ่งที่คาดการณ์ไม่ได้
๑๒๕. วิธีที่แน่นอนที่สุดที่จะก่อสันติภาพในโลกได้ก็คือโดยการปรับปรุงศีลธรรมจรรยาของคน
๑๒๖. ฉันชอบท่องเที่ยวไปตามสถานที่ใหม่ๆ และแปลกๆ ตามลำพัง
๑๒๗. บางครั้งฉันก็ชอบทำความเสทือนใจให้กับบุคคลที่ฉันรัก
๑๒๘. สิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่เด็กต้องเรียนรู้ก็คือเมื่อไรควรจะไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่
๑๒๙. ฉันไม่ชอบคนบางคนเป็นอย่างมากจนรู้สึกดีใจอย่างเจียมๆ เมื่อเขาถูกทำโทษตามความผิดที่เขาได้กระทำลงไป
๑๓๐. ในทางการเมืองแล้ว ฉันอาจจะเป็นคนหัวรุนแรงคนหนึ่ง
๑๓๑. ครูมักจะหวังผลงานจากนักเรียนมากเกินไป
๑๓๒. ฉันไม่ชอบที่จะมีข้อผูกมัดกับผู้อื่นมากกว่าจะเสี่ยงกับความผิดพลาดหรือความล้มเหลวอย่างรุนแรงที่หลัง
๑๓๓. ถ้าฉันแบบเข้าไปในโรงภาพยนตร์ได้โดยไม่ต้องเสียเงินและแน่ใจได้ว่าไม่มีใครเห็นแล้ว ฉันก็อาจจะทำ
๑๓๔. ฉันใจลอยบ่อยๆ
๑๓๕. ฉันชอบลองความคิดใหม่ๆ เสมอ แม้ว่าภายหลังจะปรากฏออกมาว่าเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ก็ตาม
๑๓๖. นานๆ ครั้งฉันรู้สึกเกลียดคนในครอบครัวของฉันซึ่งตามปกติเป็นคนที่ฉันรัก
๑๓๗. ฉันเป็นคนที่ชอบในสิ่งที่เป็นอย่างจริงมากกว่าสิ่งที่เป็นอุดมคติหรืออีกนัยหนึ่งก็คือฉันจะสนใจในสิ่งที่เป็นอย่างจริงมากกว่าสิ่งที่จะเป็น
๑๓๘. บางเวลาฉันอยากสวดสาบาน
๑๓๙. ฉันสนใจในการเรียนรู้ข้อเท็จจริงมากกว่าการนำข้อเท็จจริงเหล่านั้นไปเกี่ยวข้องกับความคิดและประสบการณ์ก่อนๆ ของฉัน
๑๔๐. ฉันอภิปรายถกเถียงถึงสาเหตุและการแก้ไขที่อาจเป็นไปได้เกี่ยวกับปัญหาทางสังคมการเมือง เศรษฐกิจและปัญหาระหว่างประเทศ

๑๔๑. ฉันรู้สึกว่ามีสิ่งมาขวางกั้นระหว่างตัวฉันกับคนอื่นๆ
๑๔๒. ความคิดใหม่ๆที่ได้ฟังหรือที่ได้อ่านมานั้นฉันนำมาวิเคราะห์เพื่อดูว่ามันจะเข้ากับความคิดเห็นของตนเองได้หรือไม่
๑๔๓. ฉันหลีกเลี่ยงการเผชิญกับวิกฤติการณ์หรือความยากลำบาก
๑๔๔. ในการเรียน ผลงานของฉันแสดงถึงความเป็นตัวของตัวเองและความคิดริเริ่ม
๑๔๕. ปกติ ฉันเป็นคนใจเย็นและไม่โกรธง่าย
๑๔๖. ฉันชอบฟังการโต้วาทีและการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
๑๔๗. บางเวลาฉันรู้สึกอยากร้องไห้จนควบคุมตัวเองไว้ไม่ได้
๑๔๘. ต้องใช้การถกเถียงเป็นอย่างมากในการที่จะทำให้คนทั่วไปเชื่อในความจริงได้
๑๔๙. บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกว่าไม่ชอบเพศตรงกันข้าม
๑๕๐. โดยทั่วไปแล้ว ฉันชอบอยู่กับคนที่ไม่เคร่งศาสนามากกว่า
๑๕๑. ฉันอยากทำงานอาชีพที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มมากๆ
๑๕๒. ฉันมักเป็นกัจฉลควายเรื่องบางเรื่องอยู่บ่อยๆ
๑๕๓. ฉันชอบงานที่ฉันต้องสรุปผลเอาเองจากข้อมูลหรือข้อเท็จจริงบางอย่าง
๑๕๔. ฉันอยากไปล่าสิงโตในแอฟริกา
๑๕๕. ครอบครัวของฉันปฏิบัติต่อฉันเหมือนกับว่าฉันเป็นเด็กมากกว่าเป็นผู้ใหญ่
๑๕๖. ฉันเชื่อในเรื่องชีวิตในโลกหน้า
๑๕๗. ฉันอยากเป็นคนทำงานที่มีความฉลาดเฉลียวแต่ไม่สม่ำเสมอมากกว่าจะเป็นคนทำงานที่สม่ำเสมอและวางใจได้
๑๕๘. บางครั้งฉันรู้สึกว่าความยุ่งยากทับถมมากขึ้น จนฉันเอาชนะไม่ได้

๑๕๕. ฉันสนใจเรื่องที่ต้องใช้สติปัญญาและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุนทรียภาพเป็นอย่างมาก
๑๖๐. ขณะทำงานฉันชอบอยู่คนเดียวมากกว่าที่จะมีคนอื่นอยู่รอบข้าง
๑๖๑. เมื่อมาถึงความเห็นที่ต่างกันทางศาสนา เราควรระวังที่จะไม่ออมน้อม กับพวกที่มีความเชื่อต่างจากเรา
๑๖๒. ฉันรู้สึกเสียดใจเกี่ยวกับเรื่องบางเรื่องจนพูดถึงมันไม่ได้
๑๖๓. ขณะเดินทางท่องเที่ยวฉันสนใจที่จะดูวิวทัศน์หรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ มากกว่าที่จะหาเพื่อนใหม่ๆ
๑๖๔. ฉันไม่กลัวงู
๑๖๕. เรื่องยุ่งยากของคนจำนวนมากก็คือเขาไม่ได้เอาจริงเอาจังกับสิ่งต่างๆ เพียงพอ
๑๖๖. ฉันชอบปัญหาต่างๆที่ค่อนข้างยุ่งยากเพียงข้อเดียวมากกว่าปัญหาสั้นๆ มากมายหลายข้อ
๑๖๗. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเอง เป็นคนหลายๆคนมากกว่าจะเป็นคนเพียงคนเดียว
๑๖๘. ฉันมักจะกวาดขันอยู่เสมอว่าฉันได้มีการวางแผนและการจัดอย่าง ประณีตดีถ้วน
๑๖๙. ฉันไม่สนใจเลยว่าใครจะนับถือศาสนาหรือไม่ก็ตาม
๑๗๐. ฉันไม่กล้ารับตำแหน่งประธานกรรมการใดๆ
๑๗๑. บางเวลาฉันไม่อาจควบคุมการเคลื่อนไหวและการพูดของตนเองได้แต่ ทราบถึงว่าอะไร เกิดขึ้นรอบๆตัวฉัน
๑๗๒. การหลอกลอกกฎหมายนั้นยอมทำได้ถ้าไม่ไปฝ่าฝืนมันเข้าจริงๆ
๑๗๓. ฉันชอบทำกิจกรรมที่สามารถมองเห็นผลที่จะได้รับแน่นอนมากกว่ากิจกรรม ที่ไม่อาจมองเห็นผลที่เป็นรูปเป็นร่างออกมาได้
๑๗๔. ฉันยอมรับคนที่รู้จักใหม่ๆเป็นเพื่อนได้ช้า
๑๗๕. ทุกคนควรที่จะเชื่อถือในอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเชื่อฟังอย่างไม่มีข้อสงสัย

- ๑๓๖ ความสมมุติที่สมบูรณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับส่วนประกอบที่ทุกอย่าง
- ๑๓๗ บางครั้งฉันรู้สึกอยากขว้างปาสิ่งของ
- ๑๓๘ เหตุผลอย่างตรงไปตรงมาชักจูงใจฉันได้มากกว่าข้อเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปมัย
- ๑๓๙ ฉันชอบทำงานที่ต้องศึกษาค้นคว้าหรือคิดค้นแทนอยหลังจากที่เรียนรู้แล้ว
- ๑๔๐ ฉันไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองเลย
- ๑๔๑ ความคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยค้นคว้า ไม่ชักจูงใจฉันเลย
- ๑๔๒ ฉันมักมีความรู้สึกอับอายๆว่าตนเองไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ฉันสมาคมด้วยอย่างแท้จริงและฉันสามารถแยกจากกลุ่มนี้ได้โดยมีความสบายใจหรือยุ่งยากใจเพียงเล็กน้อย
- ๑๔๓ ฉันสนใจการนำหลักการและทฤษฎีต่างๆไปใช้มากกว่าที่จะนำมาวิพากษ์วิจารณ์
- ๑๔๔ ฉันไม่สามารถบังคับใจให้สนใจอยู่เฉพาะสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้
- ๑๔๕ ฉันมักสงสัยในความถูกต้องของข้อความในหนังสือแบบเรียนหรือหนังสือค้นคว้าอื่นๆ
- ๑๔๖ บางเวลา ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่มีประโยชน์เสียจริงๆ
- ๑๔๗ ฉันมักจะอ่านบทความหรือหนังสือเกี่ยวกับทฤษฎีและความคิดเห็นใหม่ๆ ภายใตชอบช่วยสาขาที่ฉันสนใจ
- ๑๔๘ บ่อยครั้งที่การหย่าร้างมักเป็นสิ่งยุติธรรม
- ๑๔๙ วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งแต่ยังมีสิ่งสำคัญอยู่เป็นจำนวนมากที่มนุษย์ไม่สามารถทำความเข้าใจได้
- ๑๕๐ ฉันเชื่อว่าฉันไม่ได้ตื่นเต้นตกใจง่ายกว่าคนส่วนมากเลย
- ๑๕๑ ฉันวิเคราะห์สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบในภาพยนตร์หรือการแสดงที่ได้ดูมา
- ๑๕๒ ฉันกระตือรือร้นจนคนที่อยู่ใกล้ๆพลอยกระตือรือร้นไปด้วย
- ๑๕๓ ฉันชอบแก้ปัญหาจำพวกที่พบในเรขาคณิต ปรัชญา หรือตรรกวิทยา

- ๑๕๔ คนที่เข้มแข็งจะสามารถตัดสินใจได้เสมอแม้จะพบคำถามที่ยากที่สุด
- ๑๕๕ ฉันไม่สนใจบทความทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์มากนัก
- ๑๕๖ ฉันมีใจเอนเอียงที่จะเป็นเพื่อนกับคนที่มีความรู้สึกอ่อนไหวและมีศิลปะ
- ๑๕๗ ฉันไม่ชอบคนที่ไม่สามารถควบคุมความรู้สึกได้
- ๑๕๘ ฉันทนไม่ได้เมื่อมีคนมาขอคำแนะนำหรือเข้ามาซักขวางในขณะที่ฉันทำงานสำคัญบางอย่างอยู่
- ๑๕๙ การบีบมันในสิ่งที่มีอยู่แล้วดีกว่าที่จะพยายามลองในสิ่งใหม่ที่เรา还不知道แน่
- ๒๐๐ ปกติหลังจากที่นอนแล้วฉันจะตื่นหัวเวียงอยู่ครู่หนึ่ง
- ๒๐๑ ฉันชอบเขียนรายงานอธิบายเกี่ยวกับทฤษฎี รวมทั้งข้อเสนอสนับสนุนและคัดค้านไว้ด้วย
- ๒๐๒ ฉันอยากจะสะสมภาพพิมพ์ของภาพเขียนที่ฉันชอบ
- ๒๐๓ ชีวิตของฉันตั้งเครียดเกือบตลอดเวลา
- ๒๐๔ ฉันชอบถกเถียงปัญหาทางปรัชญา
- ๒๐๕ ฉันรู้สึกยากที่จะมีสมาธิในการทำงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง
- ๒๐๖ ฉันไม่ยกกมีภาระรับผิดชอบต่อคนอื่น
- ๒๐๗ ฉันไม่สามารถให้เหตุผลเกี่ยวกับความเห็นและปฏิกิริยาของฉันได้
- ๒๐๘ ศาสนาของฉันเป็นเพียงศาสนกเกี่ยวกับจะนำไปสู่ความสุขได้อย่างแท้จริง
- ๒๐๙ เมื่อเข้าร่วมในคณะกรรมการฉันชอบเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบสิ่งต่างๆ
- ๒๑๐ ฉันมีความรู้สึกอ่อนไหวมากกว่าคนส่วนใหญ่
- ๒๑๑ เมื่อใดที่วิทยาศาสตร์ขัดกับศาสนาแล้วแสดงว่าสมมุติฐานทางวิทยาศาสตร์เหล่านั้นไม่ได้ถูกทดสอบและไม่สามารถจะทดสอบได้
- ๒๑๒ ฉันชอบทิ้งของเก่าแสรรับของใหม่
- ๒๑๓ ฉันรู้สึกทรมานด้วยคำถามหรือปัญหาจนกว่าฉันจะนึกหาคำตอบที่พอใจได้
- ๒๑๔ ฉันชอบทำงานร่วมกับคนอื่นมากกว่าทำคนเดียว
- ๒๑๕ ฉันไม่ชอบการแก้ปัญหา นอกเสียจากจะมองเห็นแล้วว่าอาจใช้คำตอบที่ตรงแจ่มชัดและไม่คลุมเครือ

- ๒๑๖ ฉันแสดงความคิดจากใจให้คนอื่นได้รู้อย่างยากยิ่ง
- ๒๑๗ ฉันไม่เคยอ่านคำสอนของพระพุทธเจ้าเลย หรือถ้าเคยก็เคยอ่านเพียงเล็กน้อย
- ๒๑๘ ฉันเบื่อการอภิปรายเรื่องที่ว่าชีวิตในอีกร้อยปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไร
- ๒๑๙ วิธีทำงานของฉันมักจะทำให้คนอื่นเข้าใจผิดได้
- ๒๒๐ ขณะอยู่ในโรงเรียน บางทีฉันก็ถูกอาจารย์ใหญ่เรียกไปพบเพราะส่งเสียงกังขบกวนชั้น
- ๒๒๑ บางครั้งฉันตื่นขึ้นพบว่าตัวเองกำลังคิดปัญหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นได้จริง หรือปัญหาที่ไม่เป็นประเด็นเลย
- ๒๒๒ ปกติแล้ว ผลที่สุดพ่อแม่มักจะเป็นฝ่ายถูกเสมอ
- ๒๒๓ บางครั้งฉันรู้สึกยุ่งเหยิงจนแทบจะควบคุมตัวเองไม่ได้
- ๒๒๔ ฉันชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องวิทยาศาสตร์
- ๒๒๕ ฉันชอบไปงานเลี้ยงหรืองานอื่นๆ ที่สนุกสนานเอิกเกริก
- ๒๒๖ ฉันอยากมีที่ไว้มากมายสำหรับใส่ของทุกอย่าง และชอบให้ของทุกอย่างอยู่ในที่ของมัน
- ๒๒๗ สิ่งที่พระพุทธเจ้ากล่าวไว้ในพระธรรมล้วนแต่ทำนายเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ทั้งนั้น
- ๒๒๘ ฉันไม่รู้สิกราคาญหรือถูกกวนใจเมื่อมีสิ่งที่ไม่แน่นอนและไม่อาจคาดคะเนได้เกิดขึ้น
- ๒๒๙ การพัฒนาทางอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ทุกวันนี้เป็นเครื่องแสดงถึงอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ กว่าสมัยก่อนๆ เช่นสมัยพระนารายณ์มหาราช
- ๒๓๐ สามีกควรจะเป็นผู้ตัดสินชั้นเด็กชากในเรื่องของครอบครัวมากกว่าภรรยา
- ๒๓๑ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ได้ยินเสียง เราสวกมนต์อธิษฐาน
- ๒๓๒ คำถามแทบทั้งหมดจะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว เมื่อเราสามารถรวบรวมข้อเท็จจริงมาได้ทั้งหมด

- ๒๓๓ ฉันเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมากมาแล้ว
- ๒๓๔ ฉันชอบงานสังคมที่เชิญแค่เพื่อนสนิทกลุ่มเล็กๆมาพบกัน
- ๒๓๕ ฉันชอบคนที่มีความคิดที่ปฏิบัติได้จริงมากกว่าคนที่ เป็นเจ้าความคิดไม่ว่าในก
กรณีใดๆ
- ๒๓๖ เราไม่ควรหวังจะได้ไ้มากเกินไปเพื่อว่าจะได้ไม่ผิดหวังในภายหลัง
- ๒๓๗ ฉันชอบฟังดนตรีโบราณ
- ๒๓๘ คนที่กระ้างใจค่าเท่าันที่ไม่รักและกตัญญูต่อพ่อแม่
- ๒๓๙ ฉันชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จทางศิลปะ หรือวรรณคดี
- ๒๔๐ ขณะที่ผู้ชายอยู่กับผู้หญิง เขามักจะนึกถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิง
- ๒๔๑ ฉันมีความคิดเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีเลยเกี่ยวกับว่า อีกสองสามปี
ข้างหน้าฉันควรจะเป็นอย่างไร
- ๒๔๒ ฉันไม่เคยดื่มจ๊อคเลย
- ๒๔๓ ในเรื่องเกี่ยวกับศาสนา ฉันคงจะถูกเรียกว่าคนขี้สงสัยและคนที่ไม่เชื่อถือ
เรื่องนรกสวรรค์
- ๒๔๔ โดยปกติแล้ว คุณคล้ายกับว่าจะมีสิ่งมาขวางกั้นระหว่างฉันกับเพศตรงกันข้าม
- ๒๔๕ ทุกคนควรสนับสนุนเป็นกำลังใจให้แก่บ้านเกิดเมืองนอนของตน
- ๒๔๖ ฉันเคยมีความคิดที่ประหลาดพิสดาร
- ๒๔๗ ดัทธิคอมมิวนิสต์ไม่มีอะไรที่เป็นส่วนดีเลย
- ๒๔๘ ฉันค่อนข้างจะคัดสินใจอย่างทันทีทันใด
- ๒๔๙ ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าสิ่งต่างๆนั้นไม่ใช่สิ่งที่แท้จริงอยู่บ่อยครั้ง
- ๒๕๐ ไม่มีอะไรเลยในชีวิตที่จะมีค่าพอที่จะเอาการที่ตงัฐญเสียการติดต่อกับ
ครอบครัวของตนเข้าแลก
- ๒๕๑ ทฤษฎีที่ดีที่สุดก็คือทฤษฎีที่นำไปใช้ได้ผลดีที่สุด
- ๒๕๒ การมีชีวิตอยู่จะมีความหมายก็อยู่ที่ความหมายที่มนุษย์ให้กับชีวิตเพียงอย่างเดียว

- ๒๕๓ ฉันถึง เเล่ในทุกครั้งที่ จะขอความร่วมมือจากคนอื่นในการจัดกิจกรรมใดๆ
เป็นต้นว่าในการจัดงานเลี้ยง
- ๒๕๔ ฉันชอบการท่องเที่ยวและมีความสุขมากที่สุดเมื่อได้ท่องเที่ยวไปตามที่ต่างๆ
- ๒๕๕ ฉันสงสัยอยู่บ่อยๆว่าที่จริงแล้วฉันคือใครกันแน่หรือฉันควรจะเป็นอะไร
- ๒๕๖ ฉันชอบศิลปะสมัยใหม่
- ๒๕๗ ถ้าฉัน เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยและมีความสามารถเท่าที่ควร
แล้วฉันอยากจะเสนอเคมีและฟิสิกส์มากกว่าคำประพันธ์และโคลงกลอนทั้งหลาย
- ๒๕๘ ถ้าเราพยายามเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆให้มากจนเกินไปแล้ว เรามักจะทำให้
มันเลวลงกว่าเดิม
- ๒๕๙ ในการอภิปรายใดๆ ฉันพบอยู่บ่อยๆว่าจำเป็นต้องพูดซ้ำหลายครั้งเพื่อให้
แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจ
- ๒๖๐ เราควรจะมีกระวังพวกที่ประกาศว่าไม่เชื่อศาสนา
- ๒๖๑ จุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งในชีวิตของฉันก็คือพยายามให้ประสบผลสำเร็จใน
บางสิ่งที่จะทำให้คุณแม่ภูมิใจ
- ๒๖๒ ฉันใช้เวลาในการฟังดนตรีคลาสสิกมาก
- ๒๖๓ บางครั้งความคิดที่ไม่สลักสำคัญอะไรเลยเกิดขึ้นในใจของฉันและทำให้
ฉันไม่สบายใจไปหลายวัน
- ๒๖๔ ฉันรู้สึกลำบากที่จะวิจารณ์การสนทนาเรื่อยเบาๆกับคนแปลกหน้า
- ๒๖๕ ส่วนมากความฝันของฉันมักเกี่ยวกับเรื่องเพศ
- ๒๖๖ เพื่อนหลายคนของฉันอาจจัดได้ว่าเป็นพวกไม่มีระเบียบแบบแผน
- ๒๖๗ สิ่งที่สำคัญเสียไปในชีวิตดูเหมือนจะเห็นได้ชัดกว่าสิ่งที่เราใ้เข้ามา
- ๒๖๘ ฉันไม่เห็นด้วยกับข้อความและความคิดของเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้น
- ๒๖๙ ฉันปรารถนาสิ่งที่น่าสนใจแตกต่างกัน
- ๒๗๐ ฉันเปลี่ยนแปลงความคิดและเหตุผลที่มีอยู่ได้ยากมาก

- ๒๓๑ ถ้าฉันพบคนที่เคยพบกันมาแล้ว ฉันจะเป็นฝ่ายเริ่มการสนทนากับเขาก่อน
- ๒๓๒ ฉันมักสงสัยในความเชื่อต่างๆทางศาสนาเป็นอย่างมาก
- ๒๓๓ ฉันอยากเป็นคาราละครหรือคาราภาพยนตร์
- ๒๓๔ ฉันอยากจะทำเขียนรายงานเกี่ยวกับผลกระทบระยะยาวที่อาจจะเกิดขึ้นจากการวิจัยที่สำคัญ
- ๒๓๕ สิ่งเล็กๆน้อยๆก็ทำให้ฉันอารมณ์เสียได้
- ๒๓๖ ฉันไม่ชอบข้อสอบซึ่งทดสอบความรู้ในลักษณะที่ต่างจากที่เคยเรียนมา
- ๒๓๗ ฉันไม่ชอบผู้หญิงที่ไม่เคารพแบบแผนทางสังคมหรือทางศีลธรรมจรรยาที่เคยปฏิบัติกันมา
- ๒๓๘ ฉันตื่นเต้นง่ายมาก
- ๒๓๙ ฉันไม่ชอบย้ายโรงเรียนหรือย้ายไปอยู่ถิ่นใหม่
- ๒๔๐ ฉันไม่แสดงความคิดเห็นออกมาอย่างอิสระเสรีนัก
- ๒๔๑ ฉันอยากศึกษาและเขียนรายงานเกี่ยวกับสาเหตุของเหตุการณ์ที่สำคัญของประเทศหรือระหว่างประเทศ
- ๒๔๒ ฉันแปลกใจเป็นอย่างมากว่าทำไมคนบางคนจึงกระหายที่จะอ่านและถกเถียงนิยายเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์กันนัก
- ๒๔๓ ในขณะที่ทำงานฉันตั้งเครียดมาก
- ๒๔๔ ในการอ่านหนังสือฉันสนใจเนื้อเรื่องมากกว่าลักษณะหรือแบบของการเขียน
- ๒๔๕ บางครั้งฉันรู้สึกว่าคุณเองไม่มีความดีอะไรเลย
- ๒๔๖ ฉันไปวัดเกือบทุกสัปดาห์
- ๒๔๗ ตามปกติฉันมักใช้เวลาว่างหมดไปกับการสังคม
- ๒๔๘ ลักษณะคอมมิวนิสต์เป็นสิ่งที่น่าเกลียดชังมากที่สุดในโลกปัจจุบัน
- ๒๔๙ ฉันชอบวิชาวรรณคดีและการประพันธ์พอๆกับวิชาอื่น
- ๒๕๐ บางครั้งฉัน แสงสีต่างๆกระตุ้นให้ฉันรู้สึกตื่นเต้นได้

- ๒๘๑ การเชื่อฟังโดยไม่ได้โต้แย้งอะไรเลยนั้นไม่ใช่สิ่งที่ดีเลย
- ๒๘๒ การสนทนาของฉันทับเพื่อนๆในกลุ่มนั้น ปกติมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับคนที่กลุ่มรู้จักและมักเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม
- ๒๘๓ แนวโน้มในการใช้หลักการทางนามธรรม () และการบิดเบือนความจริงทำให้งานศิลปะส่วนใหญ่ในยุคนี้ไม่บริสุทธิ์
- ๒๘๔ ฉันเคยพยายามเขียนโคลงกลอนมาบ้างครั้งสองครั้ง
- ๒๘๕ การถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือถูกตำหนิทำความสะเทือนใจให้ฉันอย่างรุนแรง
- ๒๘๖ ฉันไม่ชอบเห็นคนแต่งตัวไม่เรียบร้อย
- ๒๘๗ ฉันได้รับการชักจูงให้ดำเนินชีวิตไปตามหน้าที่ซึ่งได้ฉันได้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
- ๒๘๘ ปกติฉันชอบงานเลี้ยงและการพบปะสังสรรค์
- ๒๘๙ ฉันมีความลำบากในการที่จะนึกวาดภาพเกี่ยวกับปฏิกิริยาของคนในต่างสมัยต่างชาติพันธุ์หรือต่างประเทศ ขณะที่อยู่ในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมหนึ่งๆได้
- ๓๐๐ ฉันอยากจะขัยรถแข่ง
- ๓๐๑ ศาสนาที่จัดตั้งขึ้นมาอย่างมีระบบระเบียบแม้จะมีความมุ่งหมายที่จริงจังและเป็นไปในทางสร้างสรรค์แต่ก็ยังเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าของมนุษย์อย่างแท้จริง
- ๓๐๒ บางครั้งฉันก็อยากหนีออกจากบ้านเป็นอย่างมาก
- ๓๐๓ ฉันชอบเพื่อนที่ทำให้ฉันสนุกสนานมากกว่าเพื่อนที่มีปัญหายุ่งยากอยู่เสมอ
- ๓๐๔ ฉันชอบคิดปัญหาบางอย่างที่ท้าทายผู้เชี่ยวชาญในแขนงนั้นๆอย่างมาก
- ๓๐๕ ฉันไม่เข้าใจตัวเอง
- ๓๐๖ ฉันชอบเขียนเพื่อแสดงถึงปฏิกิริยาและคำวิพากษ์วิจารณ์ของฉัน ต่อปรัชญาหรือแนวความคิดต่างๆ
- ๓๐๗ บางครั้ง การไม่เชื่อฟังรัฐบาลก็เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลเหมือนกัน
- ๓๐๘ ฉันชอบคนที่รู้ความคืบหน้าบางอย่างที่เป็นอยู่ในโลก

- ๓๐๘ ฉันชอบแก้ปริศนาอักษรไขว้
- ๓๑๐ ฉันรู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างหรือบางคนอยู่เกือบตลอดเวลา
- ๓๑๑ เมื่ออยู่คนเดียวฉันมักจะขบคิดปัญหาที่เป็นนามธรรมต่างๆ เช่น การตั้งใจ
เสรีภาพ ความชั่วร้าย ฯลฯ
- ๓๑๒ ฉันมักคำนึงถึงสิ่งที่ไม่สำคัญๆ
- ๓๑๓ ฉันรู้สึกลำบากในการจะแก้ปัญหาที่ต้องใช้สติปัญญาอย่างเอาจริงเอาจัง
ติดต่อกันเกินเวลากว่า ๑ หรือ ๒ ชั่วโมง
- ๓๑๔ ถ้ารู้สึกเสียใจได้แล้ว ฉันจะไม่ไปชมการแสดงที่เราอารมณ์ทางเพศ
- ๓๑๕ หลังจากที่ได้ฟังอาจารย์สอนแล้วหรือหมดชั่วโมง เรียบแล้วฉันมักคิดเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นต่างๆที่ได้ฟังมา
- ๓๑๖ ควรกำหนดตนเองเท่านั้นถ้าปล่อยให้คนอื่นเขาหลอกหลวงเอาได้
- ๓๑๗ ฉันชอบฟังโคลงกลอน
- ๓๑๘ ฉันไม่สบายใจและวางตัวไม่ถูกเลยเมื่ออยู่กับเพศตรงกันข้าม
- ๓๑๙ ฉันชอบให้กฎหมายทั้งหมดมาใช้บังคับอย่างเข้มงวดไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไร
ก็ตาม
- ๓๒๐ ฉันวิเคราะห์ความต้องการของคนอื่นแล้วเปรียบเทียบปฏิกิริยาของเขา
กับของตัวเอง
- ๓๒๑ ฉันชอบอ่านบทความเรื่องหนักหรือเรื่องปรัชญา
- ๓๒๒ เพื่อนทางคนคิดว่า ความคิดเห็นของฉันนำไปใช้ไม่ได้ผล หรือค่อนข้าง
จะรุนแรงไม่เหมาะสม
- ๓๒๓ ฉันชอบทำงานในห้องปฏิบัติการจริงๆมากกว่าจะเรียนจากตำรา
- ๓๒๔ บางครั้งสิ่งที่น่าตื่นเต้นจะทำให้ฉันหายจากความรู้สึกหดหู่ได้เสมอ
- ๓๒๕ ฉันเชื่อว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้นำที่ฉลาดที่จะต้องคงไว้ซึ่งระเบียบแบบ
แผนที่กำหนดขึ้นมา

- ๓๒๖ ฉันสนใจเกี่ยวกับการสนทนาเกี่ยวกับคนทั่วไปไม่ว่าฉันจะคุ้นเคยกับคนเหล่านั้นหรือไม่
- ๓๒๗ ในชั้นพื้นฐานศาสนาควรจะเป็นแรงบันดาลใจหรือสถาบันทางสังคม
- ๓๒๘ ฉันหลีกเลี่ยงการสนทนากับช่างตัดผมหรือช่างเสริมสวย
- ๓๒๙ ขณะที่เกิดความเบื่อหน่ายฉันชอบก่อความคึกคักขึ้น
- ๓๓๐ ฉันชอบนึกถึงตัวอย่างใหม่ๆที่จะอธิบายกฎเกณฑ์และหลักทั่วไป
- ๓๓๑ เราควรเคารพในผลงานของบรรพบุรุษของเราและไม่ควรคิดว่าเรารู้ดีกว่าพวกเขา
- ๓๓๒ ฉันไม่ชอบให้คนอื่นปรึกษาหารือหรือรบกวนจะลงมือทำการใดๆ
- ๓๓๓ ฉันชอบศิลปะการละคร
- ๓๓๔ ฉันเห็นว่าการดำเนินชีวิตที่เป็นระเบียบเรียบร้อยและเป็นไปตามกฎเกณฑ์นั้นไม่ถูกกับนิสัยของฉันเลย
- ๓๓๕ เราไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริงหรือไม่
- ๓๓๖ ฉันไม่เคยหลบหลีกปลีกตัวออกจากกลุ่มที่มีคนจำนวนมาก
- ๓๓๗ ความเมตตากรุณาและการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นคุณสมบัติที่ดีที่สุดที่ภรรยาควรจะมี
- ๓๓๘ ฉันชอบอ่านโคลงกลอนที่หนักและเป็นปรัชญา
- ๓๓๙ ฉันชอบพูดเรื่องเกี่ยวกับเพศ
- ๓๔๐ ฉันชอบใช้เวลาว่างเขียนโคลงกลอนบทละครหรือเรื่องร้อยแก้วต่างๆ
- ๓๔๑ ความคิดบางอย่างที่เกิดขึ้นพร้อมกับความรู้สึกว่าจำเป็นต้องรีบด่วนอย่างมากทำให้ฉันไม่อาจนึกถึงสิ่งอื่นได้แม้ว่าจะมีประโยชน์
- ๓๔๒ ฉันสงสัยในคำพูดและความคิดเห็นของครูและผู้บรรยาย
- ๓๔๓ ฉันเชื่อคุณค่าของมนุษยชาติแต่ไม่เชื่อในพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- ๓๔๔ ฉันไม่ชอบที่ถูกสั่งงานให้เขียนเรื่องสั้นเรียงความ หรือเพลง
- ๓๔๕ บ่อยครั้งที่ฉันนึกสงสัยว่าคนอื่นอาจจะมีเจตนาอะไรซ่อนอยู่ในการที่เขาทำดีต่อฉัน

- ๓๔๖ วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัยค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ควรจะเป็นการค้นพบความจริงมากกว่าการนำลไปใช้ได้อย่างจริงจัง
- ๓๔๗ ฉันชอบเที่ยวหรือคุยเล่นและให้ความสนใจกับเพศตรงกันข้ามโดยไม่ได้คิดจริงจังอะไร
- ๓๔๘ ฉันชอบอภิปรายเกี่ยวกับคุณค่าของชีวิต เช่นอะไรทำให้การกระทำของเราดีหรือชั่ว
- ๓๔๙ บางครั้งฉันจะพิจารณาแนวแผนป้ายประกาศโฆษณาต่างๆ เพื่อค้นหาสิ่งที่น่าสนใจ
- ๓๕๐ ไม่มีใครสามารถทำตัวให้สม่ำเสมอเหมือนเกมได้เป็นอย่างดีเป็นเวลาติดต่อกัน ๒ วัน
- ๓๕๑ มีบางครั้งที่ฉันอยากเกิดเป็นเพศตรงกันข้าม
- ๓๕๒ ความยากจนและความทุกข์ทรมานมีส่วนดี มีคุณค่า
- ๓๕๓ ฉันไม่เคยทำอะไรที่จะเป็นอันตรายเพียงเพื่ออยากจะทำความตื่นเต้น
- ๓๕๔ การเรียนรู้และการทำงานที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้นำควรจะต้องให้รายละเอียดไว้ว่าควรจะทำอะไรและอย่างไร
- ๓๕๕ เป็นการยากที่ฉันจะยึดถือบุคคลอื่นอย่างจริงจัง
- ๓๕๖ ฉันมักฝ่าฝืนกฎ(ของโรงเรียน สโมสร หรือ ชุมชน ฯลฯ) หรือไม่ก็ได้แย่งอยู่บ่อยครั้ง
- ๓๕๗ ฉันชอบภาพยนตร์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์มากกว่าภาพยนตร์แบบคนตรีตลกขบขัน
- ๓๕๘ คนใจพ่่านั้นที่จะพยายามเปลี่ยนวิถีชีวิตในประเทศของเรา
- ๓๕๙ ความคิดของฉะนส่วนใหญ่จำกัดอยู่แค่งานที่ฉันต้องการทำเท่านั้น
- ๓๖๐ บางเวลาฉันรู้สึกไม่สงบเป็นอย่างมากจนไม่อาจนั่งอยู่กับที่ได้เป็นเวลานานๆ
- ๓๖๑ ฉันชอบการบรรยายที่กระตุ้นให้เกิดความคิด
- ๓๖๒ ฉันหมกความอกทนต่อคนได้ง่ายๆ

- ๓๖๓ ฉันไม่ชอบทำโครงการใดๆนอกจากจะมีความคิดแล้วว่ามันควรจะได้ผลออกมาในรูปแบบใด
- ๓๖๔ ฉันเคร่งครัดต่อศาสนามากกว่าคนส่วนใหญ่
- ๓๖๕ ฉันชอบเป็นผู้นำในกลุ่ม
- ๓๖๖ เมื่อไปเที่ยวต่างเมือง ฉันมักไปชมห้องแสดงภาพเขียนและงานศิลปะอื่นๆ
- ๓๖๗ ฉันหวังว่าในที่สุดแล้วคณิตศาสตร์จะสำคัญต่อมนุษยชาติมากกว่าวิชาที่ว่าด้วยศาสนา
- ๓๖๘ ฉันมักกังวลใจในการที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น
- ๓๖๙ ฉันคาดคะเนเวลาดีบ่อยๆ
- ๓๗๐ ลัทธิชาตินิยมไม่มีอะไรดีเลย
- ๓๗๑ ฉันชอบเข้าร่วมในคณะกรรมการเพื่อทำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ
- ๓๗๒ ฉันชอบการได้ลงมือทำกิจกรรมหรือทำงานมากกว่าเป็นผู้วางแผนงานที่จะทำ
- ๓๗๓ ฉันชอบไปไหนมาไหนกับคนคนเดียวมากกว่าจะไปกับหลายๆคนหรือเป็นกลุ่มเป็นคณะ
- ๓๗๔ เมื่อไปเที่ยวงานแสดงสินค้าฉันชอบดูเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์มากกว่าจะดูผลิตภัณฑ์ใหม่ๆทางอุตสาหกรรม
- ๓๗๕ เมื่อเป็นเด็กฉันเคยก่อเรื่องยุ่งยากให้ครูเป็นอย่างมาก
- ๓๗๖ ฉันชอบมองหาการให้เหตุผลดีๆในคำโต้แย้งต่างๆ
- ๓๗๗ ฉันรู้สึกตะขิดตะขวงใจเมื่อไปถึงงานสังคมเร็วหรือช้ามากไป
- ๓๗๘ คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของผู้ที่จะเป็นสามีนี้อาจจะเป็นความสามารถในการตัดสินใจและความทะเยอทะยาน
- ๓๗๙ ฉันฝันบ่อยๆ
- ๓๘๐ ฉันไม่ค่อยจะสนทนากับเสมียนในขณะที่เขาทำงานให้ฉัน

- ๓๘๑ ฉันชอบอ่านหนังสือมากแม้ว่ามันไม่จำเป็นต่องานที่ฉันทำเลยก็ตาม
- ๓๘๒ ฉันไม่ชอบการ รับประทานอาหารตามลำพัง
- ๓๘๓ ฉันชอบพูดคุยและ เล่นหัวกับ เด็กๆ
- ๓๘๔ ฉันชอบทำงานอยู่จนถึง
- ๓๘๕ ข้อเท็จจริงจริงใจฉันได้มากกว่าข้อคิดเห็น

ภาคผนวก ข.

คู่มือการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(SCORING MANUAL FOR ACHIEVEMENT MOTIVE)

ความสัมพันธ์ของหลักการให้คะแนนกับความเหมาะสมของพฤติกรรม

การที่เราแบ่งลักษณะของพฤติกรรมและประสบการณ์ของบุคคล โดยยึดเอาเรื่องราวจากจินตนาการว่าเป็นการแสดงออกถึงความต้องการภายในของบุคคล ซึ่งสามารถจะแยกออกได้อีกหลายส่วนอย่างละเอียด การนำเอาทฤษฎีทางจิตวิทยาเข้ามาช่วยในการอธิบายและจำแนกเพื่อจะยึดเอาเป็นหลักในการกำหนดพฤติกรรมเหล่านั้น สิ่งสำคัญมีอยู่ว่า เราจะต้องพิจารณาลำดับชั้นต่างๆของพฤติกรรมที่จะเกิด เมื่อบุคคลได้แสดงความต้องการ (Need = N) หรือมีแรงจูงใจ บุคคลอาจแสดงความต้องการที่จะไปให้ถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ที่ค่าหวังไว้ (Ga+) หรืออาจจะประสบความล้มเหลว ไปไม่ถึงเป้าหมาย (Ga-) ซึ่งในกรณีนี้ บุคคลจะแสดงกิจกรรมเพื่อหาทางไปสู่เป้าหมาย (I +) หรือเพื่อหลีกเลี่ยง (I -) ในบางคราว อาจมีอุปสรรคมาขัดขวางไม่ให้บุคคลไปถึงเป้าหมาย (B) ไม่ให้มีความก้าวหน้า อุปสรรคอาจจะมาจากตัวบุคคลเอง (Bp) หรือ อ้อมมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก (Bw) บุคคลจะแสดงพฤติกรรมในทางยอมรับหรือในทางปฏิเสธเมื่อเขาได้พบกับปัญหา เมื่อไปถึงเป้าหมาย บุคคลจะแสดงอารมณ์ในทางยอมรับ (G +) หรือแสดงออกในทางปฏิเสธ (G -) เมื่อเขาประสบความล้มเหลว อย่างไรก็ตาม จะต้องมิใช่แสดงความเห็นอกเห็นใจ หรือช่วยเหลือเขาอยู่บ้าง นั่นคือจะมีแรงกดดันจากภายนอกที่คอยช่วยส่งเสริมให้เขามีพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายได้อีก (Nup) ซึ่งในการวิเคราะห์ลำดับของพฤติกรรม ตามที่ได้กล่าวมานี้ เราอาจเขียนเป็นแผนภูมิประกอบได้ จะสังเกตได้ว่า สภาพการทั้ง ๕ ที่บุคคลแสดงออก คือ ความต้องการ ความคาดหวังในทางยอมรับหรือในทางปฏิเสธต่อเป้าหมาย สภาพของอารมณ์ในทางยอมรับหรือในทางปฏิเสธ จะอยู่ในตัวบุคคล พฤติกรรมที่แสดงออกจะแทนด้วยลูกศรซึ่งแสดงทิศทางของความพยายามที่จะแก้ปัญหา อุปสรรคที่มาขัดขวางซึ่งอาจจะมีอยู่ในตัวบุคคลเอง ซึ่งบุคคลจะต้องหาทางเอาชนะให้ได้ เพื่อได้ไปถึงเป้าหมาย แรงกดดันจาก

สังคม (Nurturant press) นั้น เป็นแรงกดดันจากบุคคลอื่น ซึ่งจะอยู่อีก
ส่วนหนึ่งต่างหาก และลูกศรที่กำกับไว้ แสดงทิศทางที่แสดงถึงความช่วยเหลือจากภายนอก
ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในบางกรณี ประการสุดท้าย อาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายนั้นจะเป็นสิ่ง
แสดงให้เห็นว่า ความคาดหวัง สภาพอารมณ์ กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย ของบุคคล เป็น
ต้น เป็นแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับความสำเร็จหรือสัมพันธ์กับคนอื่นหรือไม่ อาจกล่าวได้ว่า
องค์ประกอบเหล่านี้ ใช้สำหรับอธิบายลำดับของพฤติกรรมไม่ว่าเป้าหมายของบุคคลจะเป็น
ประเภทใดก็ตาม ดังนั้น เราจึงต้องมุ่งความสนใจว่า เป้าหมายแห่งสัมฤทธิ์ผลประกอบด้วย
อะไรบ้าง ในการที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เราจึงต้องมุ่งค้นหาว่า องค์ประกอบ
ของเป้าหมายของความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลประกอบด้วยอะไรบ้าง

ความหมายของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

DEFINITION OF ACHIEVEMENT IMAGERY (AI)

การให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ ประการแรกที่สุด เราพิจารณาเสียก่อนว่า
เรื่องราวประเภทไหนที่แสดงถึงเป้าหมายของความสำเร็จ และพิจารณาถึงองค์ประกอบ
ปลีกย่อยตามที่ได้อธิบายมาแล้ว คือ ความต้องการ กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย ฯลฯ ใน
ฐานะที่สิ่งเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล เป้าหมายสัมฤทธิ์หมายถึง ความสำเร็จใน
การแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศ นั่นคือ เป้าหมายของบุคคล ในเรื่องที่จะ
ต้องมีการแสดงถึงความสำเร็จในแง่ของการแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศ เมื่อ
บุคคลประสบความสำเร็จในการไปสู่เป้าหมายสัมฤทธิ์ แต่ถ้ายังมีการแสดงออกซึ่งความ
พยายามที่จะแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศอยู่ เราก็ตัดสินได้ว่า บุคคลนั้นมีจินตนาการใฝ่
สัมฤทธิ์

ที่กล่าวมานี้ เป็นการกล่าวอย่างรวมๆถึง ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในการให้คำจำกัดความ หลักเกณฑ์ของการให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์นั้น อาจกล่าว
ได้อีกต่อไปว่า เราต้องรวมเอาลักษณะพิเศษบางประการของจินตนาการที่ไม่ได้แสดงออก
ถึงการพยายามที่จะแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ ซึ่งได้แก่ ความสำเร็จที่มีลักษณะพิเศษ

เฉพาะตัว และการเกี่ยวข้องกับโครงการระยะยาว แต่เราก็ยังพิจารณาเอาเรื่องของการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศเข้ามาอ้างอิงอยู่ตลอดไป

การแข่งขันกับมาตรฐานของความคิดเลิศนั้น อาจกล่าวให้ชัดเจนได้ว่า หมายถึง ลักษณะใดลักษณะหนึ่งของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแข่งขัน (ไม่ใช่การก้าวร้าว) ซึ่งจะต้องมีการเอาชนะ หรือความพยายามที่จะทำให้ได้ดีกว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศนี้ เป็นหลักฐานที่แสดงว่า บุคคลใดมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของงานที่ต้อง การจะทำว่าจะต้องให้สำเร็จลงด้วยดีเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่คนอื่นได้ทำไปแล้ว คำที่ใช้บรรยายมักเป็นคำคุณศัพท์ที่เป็นการประเมินค่าแสดงอัตราของความคิดเลิศ ของการกระทำนั้นๆ เช่น ดี ดีกว่า ดีที่สุด ในการให้คะแนน จิตนาการไฝ่ล้มลุกนั้น จะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อเรื่องที่เขียนนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่จะพิจารณา กันอีกดังต่อไปนี้

๑. การแข่งขันกับมาตรฐานของความคิดเลิศ

ก. เรื่องที่เขียนต้องมีลักษณะที่แสดงถึงกิจกรรมการแข่งขัน (ไม่ใช่การก้าวร้าว) ซึ่งมีการชนะ หรือการทำให้ได้ผลดีเท่า หรือดีกว่าที่คนอื่นได้เคยทำไว้ในสภาพของความ เป็นจริง เช่น ความต้องการที่จะเอาชนะการประกวดเรียงความ หรือการที่นักเรียนฝึกงานต้องการแสดงให้นายจ้างของตนเห็นว่าตนสามารถแก้เครื่องยนต์ได้ เป็นต้น

ข. ถ้าลักษณะหนึ่งในเรื่อง มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแข่งขัน (ไม่ใช่การก้าวร้าว) แต่ความต้องการที่จะเอาชนะหรือเพื่อต้องการทำให้ได้ผลดี หรือให้ดีกว่าคนอื่นไม่ได้กล่าวออกมาอย่างชัดเจนก็จะพิจารณาว่า

(๑) ความรู้สึกที่มีเมื่อได้รับความสำเร็จในเป้าหมาย เช่น

"เด็กหนุ่มคนนั้นชนะการประกวดเรียงความและเขารู้สึกภูมิใจ"

"เด็กหนุ่มคนนั้นแพ้การประกวดเรียงความและเขารู้สึกขมขื่น"

"เด็กหนุ่มคนนั้นคาดหวังว่าถ้าเขาชนะ เขาจะเป็นคนมีชื่อเสียง"

(๒) กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันกับมาตรฐานของความคิดเลิศแฝงอยู่ในเรื่อง เช่น

"เด็กหนุ่มคนนั้นกำลัง เขียนเรียงความของเขาอย่างรอบคอบ"

ค. มีอยู่บ่อยครั้ง ที่มาตรฐานของความคิดเลิศจะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการแข่งขันกับคนอื่นแต่เป็นความต้องการที่จะตั้งใจทำที่ด้วยตัวของตัวเอง ในกรณีนี้ การให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ต้องพิจารณาค่าที่มีความหมายไปในทางที่ ละเอียดละออ หรือ ข้อความที่แสดงอารมณ์ หรือกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายที่เป็นไปในทำนองเดียวกัน ตัวอย่าง เช่น "เด็กหนุ่มคนนั้นกำลังทำการบ้านของเขาอย่างชะมัดเข้มข้นและรอบคอบที่สุด" หรือ "เด็กหนุ่มคนนั้นมีความกังวลใจเพราะไม่สามารถเข้าใจค่าบางค่าในตำราที่อ่านอย่างแท้จริง"

ในการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ข้างต้น เราจะต้องหาความแตกต่างระหว่างข้อความที่แสดงความเข้มข้นและที่แสดงถึงคุณภาพของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายให้ได้ เช่น การทำงานหนัก หรือการทำงานเร็ว จะมีความเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่องานนั้นจะดีเลิศได้ก็ต่อเมื่อต้องทำอะไรอย่างหนักและอย่างรวดเร็ว บุคคลอาจทำงานหนักเพียงเพื่อให้งานนั้นสำเร็จสมบูรณ์ลงไปเพราะความจำเป็นส่วนตัว ตัวอย่างเช่น "เด็กหนุ่มคนนั้นกำลังทำงานอย่างหนักเพื่อจะทำกรบ้านของเขาให้เสร็จ" ข้อความนี้อาจแสดงถึงว่า การที่เด็กต้องการทำการบ้านให้เสร็จนั้นก็เพื่อหวังที่จะออกไปเล่นสนุกกับเพื่อนๆหรืออาจจะเป็นเพราะว่าถ้าไม่ทำเช่นนั้น จะส่งการบ้านช้ากว่ากำหนดไป จึงต้องรีบร้อน ตัวอย่างที่ยกมานี้ ไม่ได้มีเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกับมาตรฐานของความคิดเลิศแต่อย่างใด แต่ถ้ามีข้อความที่เขียนว่า "เขากำลังทำงานช้าๆอย่างละเอียดละออ" ข้อความนี้อาจแสดงให้เห็นว่างานนั้นจะสำเร็จอย่างถูกต้องและมีมาตรฐานที่ดีเลิศ เราก็สามารถให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้

๒. ความสำเร็จที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์

ลักษณะของการแสดงออกถึงความสำเร็จใดๆที่ไม่ใช่การทำงานอย่างขอไปที เป็นการแสดงถึงความสำเร็จของบุคคล เช่น งานประดิษฐ์ งานศิลปะ และงานอื่นๆที่อยู่ในเกณฑ์นี้

เราถือว่า การที่บุคคลทำงานโดยการประคิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ หรือในกระบวนการของการปฏิบัติงานที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวก็เป็นการโต้ต่อสู้แข่งขันกับมาตรฐานของความคิดเลิศอยู่ในตัวของมันเองแล้ว และถ้าหากว่า เขาไปไม่ถึงเป้าหมาย เขาก็จะรู้สึกล้มเหลว

๓. การเกี่ยวพันกับโครงการระยะยาว

อีกลักษณะหนึ่งของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ คือ การไปถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว เช่น การต้องการความสำเร็จในชีวิต ความอยกจะเป็นช่างเครื่องยนต์ ความอยากเป็นนายแพทย์ อยกเป็นนักกฎหมาย อยกเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ฯลฯ ตัวอย่างของอาชีพที่ยกมานี้ เกี่ยวข้องกับโครงการระยะยาว การแสดงจินตนาการอย่างนี้ นับได้ว่าเป็นการแข่งขันกับมาตรฐานของความคิดเลิศแบบหนึ่ง

อย่างไรก็ตามการเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในเป้าหมายสัมฤทธิ์ผลในของเขตจำกัดก็เป็นลักษณะหนึ่ง เช่น งานพิเศษบางชนิด เมื่อมีงานที่ต้องทำเป็นประจำ ภายในของเขตที่เกี่ยวพันกับความสำเร็จระยะยาว เราก็ให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้ การศึกษาเพื่อการสอบไล่ได้ เราไม่อาจให้คะแนน เป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้ เอนเสียแต่ว่า จะมีหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณาว่า มีการเกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะทำให้ได้ดีหรือเพื่อเอาชนะความล้มเหลวหรือเพื่อ "จะเข้าศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตร์" หรือ "เพื่อให้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย" ซึ่งเป็นการแสดงถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ ฉะนั้น ความสัมพันธ์ของงานเฉพาะกับผลสำเร็จระยะยาวจะต้องมีการแสดงออกอย่างชัดเจนและจะคลุมเครือไม่ได้ การให้คะแนนต้องยึดหลักการปฏิบัติในข้อ ๑. อย่างเคร่งครัด

จินตนาการใดก็ตาม ที่บรรจุหลักเกณฑ์ทั้งสามประการหรือหลักเกณฑ์ใดหลักเกณฑ์หนึ่งในสาม ให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้ แล้วจึงนำเรื่องนั้นมาพิจารณาให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ย่อยๆอีกต่อไป คือ

จินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ที่ยังมีข้อสงสัย

DOUBTFUL ACHIEVEMENT IMAGERY (TI)

เรื่องที่เขียนมา เรื่องมีข้อความพาดพิงถึงสัมฤทธิ์ผลแต่ไม่สามารถจัดให้ถึงหลักเกณฑ์ทั้งสามประการข้างต้น กรณีนี้ เราให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ที่ยังมีข้อสงสัย (TI) และจะไม่มีมีการพิจารณาให้คะแนนในหลักเกณฑ์ย่อยอื่นๆของสัมฤทธิ์ผลที่เกี่ยวข้องอีกต่อไป . TI เป็นสัญลักษณ์ที่เลือกขึ้นมาเพื่อแสดงถึง เรื่องที่อยู่ในภาวะที่น่สงสัยได้ และเป็นงานธรรมชาติสามัญ หรือเป็นการแก้ปัญหาตามกิจวัตรประจำวัน เมื่อไรก็ตามที่มีข้อสงสัยเกิดขึ้น เพราะไม่สามารถจัดให้เข้าประเภทไหนได้ทั้งสามประเภท และเรื่องราวทั้งหมดที่เขียนมาก็ไม่มีความสัมพันธ์ต่อสัมฤทธิ์ผลทั้งหลาย เราจึงให้คะแนนเป็น

จินตนาการที่ไม่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

UNRELATED IMAGERY (UI)

เรื่องที่ไม่มีความสัมพันธ์ที่จะอ้างอิงได้ว่ามีลักษณะเป็นการแสดงถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ก็จะให้คะแนนเป็นเรื่องที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง และจะไม่ให้คะแนนต่อไปในลักษณะย่อยอื่นๆของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ ความแตกต่างระหว่างเรื่องที่ให้คะแนนเป็น TI กับ UI นั้นมีอยู่ว่า เรื่องที่มีลักษณะเป็น TI โดยปกติมักจะบรรจุข้ออ้างอิง ต่องานที่มีเป้าหมายเป็นธรรมชาติสามัญและมักมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับลักษณะย่อยอื่นๆแต่ไม่สามารถจะเข้าถึงลักษณะใดลักษณะหนึ่งอย่างเด่นชัดในลักษณะสัมพันธ์ทั้งสามประการที่ได้กล่าวมาแล้ว ในขณะที่เรื่อง UI นั้น เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องใดๆเลยต่อจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

สภาพของความต้อการใ้สัมฤทธิ์

STATED NEED FOR ACHIEVEMENT (N)

ตัวละครในเรื่องที่เขียน บางครั้งก็แสดงความต้องการที่จะไปให้ถึง เป้าหมายสัมฤทธิ์ เช่น "เขาต้องการเป็นหมอ" "เขาต้องการที่จะวาดภาพให้สำเร็จ" "เขาหวังที่จะประสบความสำเร็จ" เหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีข้อความที่แสดงออกถึงการมีแรงจูงใจอยู่อย่างมากมาย เช่น ในคำพูดที่ว่า "เขาตั้งใจที่จะทำคะแนนให้ดี" เหล่านี้ก็สามารถให้คะแนนเป็นความต้องการใ้สัมฤทธิ์ได้ ความต้อการความสำเร็จเหล่านี้ บางครั้งก็แสดงถึงความต้องการเฉพาะอย่าง เช่น "เขาต้องการที่จะทำงานประคิษฐ์ของเขาให้สำเร็จ" หรือเป็นการกล่าวถึงสภาวะภาพหรือศักดิ์ศรีส่วนตัว เช่น "เขาต้องการเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ" หรืออาจแสดงตนเป็นคนใจกว้าง เช่น "เขาต้องการจะรับใช้ปวงมนุษยชาติ" ความต้อการนี้ ให้คะแนนได้เพียง ๑ ครั้ง คือ ๑ เรื่อง ทั้งๆที่เรื่องนั้นมีการแสดงออกซึ่งความต้อการอยู่หลายครั้งก็ตาม ความต้อการ (Need) ไม่ได้สรุปมาจากกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย ผู้ให้คะแนนจึงมักจะไม่ค่อยมีข้อสงสัยว่า ตัวละครที่กำลังทำงานอยู่อย่างเอาเป็นเอาตาย เพื่อที่จะไปให้ถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์นั้น ย่อมต้องการความสำเร็จเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้น เราจึงให้คะแนนของความต้อการได้ เมื่อข้อความนั้นแสดงถึงลักษณะของแรงจูงใจ ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อย่างเห็นได้ชัด

ทั้งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่า ทุกๆเรื่องที่แสดงความต้องการจะมีลักษณะของสัมฤทธิ์สัมพันธ์ปรากฏอยู่เสมอไป ตัวอย่างเช่น "นักประคิษฐ์ต้องการให้ผู้อื่นช่วยส่งคอนให้เขา" เช่นนี้ก็เป็ความต้อการเหมือนกัน แต่ไม่มีลักษณะสัมฤทธิ์สัมพันธ์ เราไม่ให้คะแนน N เพราะฉะนั้น ผู้ให้คะแนนจึงต้องคิดถึงลักษณะของจินตนาการนั้นๆว่ามีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของเป้าหมายสัมฤทธิ์หรือไม่ แต่ถ้ามีเขียนว่า "นักประคิษฐ์หวังที่จะให้กระเบื้องงัดเข้าไปอยู่ในที่ของมันเสียทีเพื่อว่าเครื่องจักรที่เขาประคิษฐ์จะได้สำเร็จ" อย่างนี้ เราให้คะแนนเป็น N ได้ คือการต้อการให้เครื่องจักรอันเป็นสิ่งประคิษฐ์สำเร็จสมบูรณ์เป็นลักษณะของสัมฤทธิ์สัมพันธ์ ตัวอย่างที่แสดงถึงความไม่มีลักษณะสัมฤทธิ์สัมพันธ์อีก เช่น

"ครูต้องการให้นักเรียนเรียนบทเรียนของเขา"

"ชายคนนั้นต้องการให้ช่างพิชซ่อมเครื่องยนต์ของเขา"

"เครื่องยนต์เครื่องนั้นตายและต้องการคนซ่อม"

ผลลัพธ์หลายประการของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย

INSTRUMENTAL ACTIVITY WITH VARIOUS OUTCOMES (I+, I?, I-)

พฤติกรรมที่แสดงออกของตัวละคร สมมุติคนใดคนหนึ่งหรือหลายๆคนในเรื่องที่เขียนขึ้นมา บางครั้งก็จะแสดงถึงได้ทำไปเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผล เช่นนี้ เราให้คะแนนเป็นกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย โดยใช้สัญลักษณ์เป็น I+, I?, I- เพื่อเป็นการแสดงว่า ผลลัพธ์ของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้นประสบความสำเร็จ ยังไม่แน่ใจ หรือล้มเหลว เราจะให้คะแนนของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายได้เพียงเรื่องละ ๑ ครั้ง ถึงแม้ว่าจะมีการกล่าวถึงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายหลายครั้งในเรื่องก็ตาม สัญลักษณ์ที่ใช้ในการให้คะแนน จะแสดงผลว่า การแสดงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้นมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันและอาจเกิดขึ้นได้พร้อมๆกัน เพราะฉะนั้น จึงจำเป็นต้องมีข้อความที่แสดงถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในเรื่องอย่างอิสระตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงผลลัพธ์ของเรื่อง เช่น ถ้าประโยคแรกของเรื่องบรรยายว่า "ชายสองคนกำลังทำงานอยู่กับสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่" และยังไม่มีความอื่นต่อไปอีก เราก็ไม่สามารถให้คะแนนเป็น I ได้ และเราจะไม่ให้คะแนนต่อไปถึงแม้จะเขียนข้อความอื่นๆ เว้นเสียแต่ว่า ในตอนท้ายเขาได้เขียนไว้ว่า "เขาจะประดิษฐ์สำเร็จ" เช่นนี้ เราก็สามารถให้คะแนนเป็น I ได้

กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายในบางคราวก็อาจประสบความสำเร็จได้ทั้งๆที่ผลลัพธ์ทั้งหมดของเรื่องไม่สำเร็จ ในกรณีนี้ เรามักจะพบข้อความที่แสดงถึงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายภายในเรื่องที่แสดงถึงอดีตอย่างนี้เราก็สามารถให้คะแนนได้ เช่น "ชายสองคนกำลังทำงานประดิษฐ์ เขาได้ทำงานอย่างขยันขันแข็งตลอดทั้งวันทั้งคืนในอดีตและประสบความสำเร็จ"

เหลวครึ่งแล้วครึ่งเล่า" เรื่องท่านองนี่ อาจให้คะแนนเป็น I แต่จะพิจารณาว่าเป็น I+ , I? หรือ I- ขึ้นอยู่กับส่วนที่เหลือของเรื่องนี้อีกทีหนึ่ง ถ้าเรื่องนั้นสำเร็จก็ให้คะแนนเป็น I+ ถ้าเรื่องนั้นมีผลไม่แน่ใจ ให้คะแนนเป็น I? ถ้าเรื่องนั้นมีผลไม่สำเร็จให้คะแนนเป็น I- อย่างไรก็ตาม ถ้ามีข้อความในสถานการณ์ท่านองนี่ เช่น "เมื่อว่านเขาได้ทำงานสำคัญสำเร็จไปสองส่วนแล้ว" ถ้าอย่างนี้ เราจะให้คะแนนเป็น I ไม่ได้ เพราะไม่มีคำใดๆที่แสดงความพยายามที่เขาต้องต่อสู้เพื่อความสำเร็จ

สภาพการคาดหวังในเป้าหมายสัมฤทธิ์ ANTICIPATORY GOAL STATES (GA+,GA-)

ตัวละครสมมุติในเรื่องบางครั้งก็แสดงความคาดหวังที่จะพบความสำเร็จในเป้าหมาย หรือที่จะประสบความสำเร็จด้วยความล้มเหลว มีความคับข้องใจ สภาพของความคาดหวังในเป้าหมาย ถ้าเป็นไปได้ในทางยอมรับ (Ga+) เมื่อบุคคลในเรื่องกำลังคิดถึงความสำเร็จที่เขาพึงจะได้รับ ความคาดหวังว่าสิ่งประจักษ์ของ เขาจะสำเร็จ ความผันอันสูงส่งที่จะเป็นสัจพพทย์ผู้มีชื่อเสียง สภาพการคาดหวังในเป้าหมายอาจให้คะแนนเป็น Ga- ถ้าเป็นไปได้ในทางปฏิเสธ เช่น เมื่อบุคคลกำลังเป็นทุกข์ใจในความล้มเหลวของเขา หรือคาดหวังว่าเครื่องจักรที่เขาประจักษ์จะไม่ทำงาน ความคาดหวังในทางเดรัจฉาน สภาพของความไม่แน่ใจว่าจะทำสำเร็จหรือไม่ ทั้ง Ga+ และ Ga- จะให้คะแนนได้ทั้ง ๒ อย่าง ในเรื่องเรื่องเดียวกันแต่จะให้คะแนนได้เพียงอย่างละครึ่งเดียวเท่านั้น Ga- ยังมีความหมายรวมถึงการคาดหวังสัมฤทธิ์สัมพันธ์ที่ไม่ได้บอกว่าเป็นการยอมรับอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นข้อความที่ยังอยู่ในภavn่าสงสัยก็ให้คะแนนเป็น Ga- เช่น "เขากำลังไม่แน่ใจว่าผลของมันจะออกมาเป็นอย่างไร....." เช่นนี้ เราให้คะแนนเป็น Ga-

ความคาดหวังสัมฤทธิ์สัมพันธ์จะต้องมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายสัมฤทธิ์ในเรื่องที่เขียนออกมาอย่างชัดเจน

อุปสรรคหรือสิ่งที่มาขัดขวาง

OBSTACLES OR BLOCKS (BP, BW)

เรื่องบางเรื่องจะให้คะแนนของควมมีอุปสรรคได้เมื่อการดำเนินของกิจกรรมที่จะไปสู่เป้าหมายนั้นถูกกีดกันหรือมีอะไรมาขัดขวางเอาไว้ในทางใดทางหนึ่ง และอะไรก็ตามดำเนินไปอย่างไม่มีราบรื่น มีอุปสรรคที่จะต้องเอาชนะให้ได้เสียก่อนที่จะประสบความสำเร็จ ในเป้าหมาย อุปสรรคอาจเป็นสาเหตุดั้งเดิม เป็นต้นว่า ความล้มเหลวซึ่งจะต้องมีการเอาชนะให้ได้เสียก่อน อุปสรรคอาจเป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน หรือเป็นปัจจัยมาจากบุคคล ถ้าหากว่าอุปสรรคเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวบุคคล เช่น การขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ความขัดแย้งภายในตัวที่จะต้องเอาชนะให้ได้ ความไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างใดอย่างหนึ่งลงไปให้เด็ดขาด อุปสรรคที่อยู่ในความรับผิดชอบเกิดซ้ำๆ หรือความล้มเหลวในอดีต เช่นนี้ เราให้คะแนนเป็น อุปสรรคส่วนบุคคล (Bp) แต่ถ้าหากอุปสรรคที่ต้องเอาชนะให้ได้ เป็นส่วนหนึ่งที่มาจากสิ่งแวดล้อมหรือเป็นอุปสรรคที่มีอยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่งในโลก เช่น "สิ่งประดิษฐ์ชิ้นนั้นเกือบจะสำเร็จอยู่แล้วเมื่อถึงน้ำมันก็ระเบิดขึ้น" หรือ "ครอบครัวของเขาไม่สามารถที่จะส่งเสียให้เขาเรียนแพทย์ได้" "การแข่งขันเป็นสิ่งที่ยากเหลือสำหรับเขามาก" หรือเมื่อมีข้อสงสัยบางประการ ว่าอุปสรรคนั้นจะมีอยู่ในตัวบุคคลหรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมกันแน่ พิจารณาการให้คะแนนเป็น Bw ทั้ง Bp และ Bw อาจเกิดขึ้นได้พร้อมๆกันในเรื่องเดียวกัน แต่เราจะให้คะแนนได้เพียงครั้งเดียว

สิ่งจำเป็นที่เราจะต้องหาความแตกต่างระหว่างอุปสรรคที่เกิดขึ้นแล้วอย่างเห็นได้ชัดและเป็นตัวกำหนดเป้าหมายสัมฤทธิ์ของเรื่องนั้นและอุปสรรคของการกระทำที่จะนำไปสู่เป้าหมายโดยตรงอย่างแท้จริง ถ้าหากเรื่องที่เขียนเริ่มต้นด้วย "ช่างผู้ชำนาญกำลังซ่อมแซมเรือเก่าที่จะพังมีพลังเหลืออยู่ด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง" อย่างนี้เราจะให้คะแนนเป็น Bw ไม่ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการพังหลายที่ใดที่เกิดขึ้นแล้วและไม่ได้เป็นอุปสรรคของการกระทำในปัจจุบันเป็นตัวกำหนดเป้าหมายสัมฤทธิ์ของเรื่อง แต่ถ้าเขียนว่า "คนงานช่างฝีมือ

ทำแก้อีเก็อบเสร็จแล้วพอตีไม้ขึ้นหนึ่งเกิดหักขึ้นมาทันที" อย่างนี้เราให้คะแนนเป็น
ได้ เพราะความล้มเหลวนี้ขัดขวางต่อกิจกรรมที่นำไปสู่ความก้าวหน้าในเป้าหมาย ส่วน
ความล้มเหลวในอดีต ให้คะแนนเป็น Bp ไม่ว่ามันจะแสดงถึงกิจกรรมที่จะนำไปสู่
เป้าหมายอย่างทันทีทันใดหรือไม่

แรงสนับสนุนจากภายนอก
NURTURANT PRESS (NUP)

พลังใจหรือพลังจากบุคคลภายนอกที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนตัวละคร สมมุติในเรื่อง
ให้มีความผูกพันกับการดำเนินไปสู่กิจกรรมสัมฤทธิ์สัมพันธ จะให้คะแนนเป็น Nup เช่น
การช่วยเหลือจากบุคคลอื่น การแสดงความเห็นอกเห็นใจ หรือการให้กำลังใจให้บุคคลได้
ต่อสู้เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายและหมั่นใช้เรื่อง ของความบังเอิญ

สภาพของอารมณ์
AFFECTIVE STATES (G+,G-)

สภาพของอารมณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในเป้าหมาย การแสดงความกระ
ตือรือร้นหรือแสดงความคับข้องใจในการดำเนินไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมาย เราให้คะแนน
เป็น G+ ถ้าบุคคลในเรื่องแสดงประสบการณ์ว่า

๑. มีอารมณ์เชิงปฏิฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกของความกระตือรือร้น หรือ
ความสำเร็จ เช่น "เขาเพิดิกเพิดินกับการวาดภาพ" "เขาภูมิใจในความสำเร็จของเขา"
"เขาพอใจมากกับสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่ของเขา"

๒. เป้าหมายที่เขาได้รับแสดงถึงความมีประโยชน์ หรือมีผลตอบแทน ผลเนื่องจาก
ความสำเร็จของเขาทำให้ผู้อื่นพลอยยินดีไปด้วย เช่น "ความอัจฉริยะของเขาเป็นที่รู้จัก กัน

ตีทั่วไป" "ประชาชนภูมิใจในสิ่งประดิษฐ์ของเขา" "เขาจะได้รับเงินเดือนพิเศษเป็น
การตอบแทน" อย่างนี้ ให้คะแนนเป็น

.G+ แสดงมากกว่าความสำเร็จในด้านของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย
"เขาสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยและได้เป็นนายแพทย์สมความตั้งใจ" เช่นนี้ เราให้
คะแนนเป็น I+ แต่การแสดงอารมณ์เชิงปฏิฐานจะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อมีข้อความ
ที่แสดงถึงการมีอารมณ์ยอมรับอยู่ด้วย เช่น "เขาเป็นนายแพทย์ที่ประสบความสำเร็จและ
เขามีความพอใจในตัวของเขา" หรืออาจมีคำคุณศัพท์บ่งเชื่อมโยงถึงความสำเร็จ
ของเขา เช่น "เขากลายเป็นสัลยแพทย์ที่มีชื่อเสียง" การให้คะแนน G+ ให้ได้ ๑
ครั้งต่อ ๑ เรื่อง และจะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อมีข้อความเฉพาะของอารมณ์เชิงปฏิฐาน
ที่มีการเชื่อมสัมพันธ์กับกิจกรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จหรือมีข้อความที่แสดงถึงประโยชน์
ที่ได้รับนอกเหนือไปจากข้อความที่แสดงถึงความสำเร็จเชิงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย

เมื่อบุคคลในเรื่องแสดง

๑. สภาพอารมณ์เชิงนิเสธที่เกี่ยวพันกับความล้มเหลวในการที่จะไป สู่เป้าหมาย
สัมฤทธิ์ เช่น "เขารู้สึกไม่สบายใจในการที่ไม่มีความสามารถของเขา" "เขาท้อใจเนื่อง
มาจากความล้มเหลวในอดีต" "เขาโกรธและถูกดูตัวเอง" "เขารู้สึกสลด โกรธ และ
เสียใจมาก" หรือ

๒. สภาพที่ค่าเนนไปด้วยกัน ๒ อย่างพร้อมๆกัน คือความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง
กับความบกพร่องอื่นๆซึ่งจะมีผลโดยตรงต่ออารมณ์นิเสธ เช่น "เขากลายเป็นคนดื่มจัด"
"เขากลายเป็นตัวตลกของสังคม"

ในกรณีที่ยกมาทั้ง ๒ ประการนี้ เราให้คะแนนเป็น G+ และ G- นี้ ไม่
ไต่ลงความเห็นเพียงแต่จากความไม่สำเร็จในกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายเท่านั้น อารมณ์
นิเสธอาจเกิดขึ้นได้ในส่วนหนึ่งส่วนใดของ เรื่องหรือในตอนสุดท้ายก็ได้ แต่ก็จะให้คะแนนได้
เพียงครั้งเดียวใน ๑ เรื่อง ทั้งอารมณ์เชิงปฏิฐานและอารมณ์เชิงนิเสธ ลักษณะอารมณ์ทั้ง
สองจะเกิดขึ้นได้ในเรื่องเรื่องเดียวกัน

ลักษณะเด่นของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

ACHIEVEMENT THEMA (ACH TH)

Achievement Thema

จะให้คะแนนได้เมื่อจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

มีลักษณะซับซ้อนมาก มีลักษณะของการเขียนเรื่องเข้าสู่ศูนย์กลางหรือมีลักษณะเด่นของเรื่อง
ที่แสดงถึงความพยายามเพื่อไปสู่เป้าหมายสัมฤทธิ์ การวางโครงเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับ
ใครคนใดคนหนึ่งที่มีความต้องการจะได้รับความสำเร็จและมีลักษณะของเรื่องที่มีความซับซ้อน
และแสดงลักษณะที่เด่นชัดของการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ

SCORING MANUAL FOR AFFILIATION MOTIVE

ความหมายของจินตนาการใฝ่สัมพันธ

DEFINITION OF AFFILIATION IMAGERY (AFF IM)

สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ผู้ให้คะแนนเรื่องจินตนาการใฝ่สัมพันธจะต้องใช้คือหลักการตัดสินพิจารณาที่จะช่วยให้สามารถบอกได้ถึงความคิดปะทะของเรื่องราวซึ่งแสดงถึงแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ ผู้ให้คะแนนจะต้องสามารถบอกได้ว่าเรื่องราวชนิดไหนเป็น หรือ ไม่เป็นการแสดงออกถึงความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น แต่ที่สำคัญก็คือต้องรู้ความหมายของจินตนาการใฝ่สัมพันธว่าคืออะไรและมีลักษณะอย่างไร

จินตนาการใฝ่สัมพันธจะให้คะแนนได้เมื่อเรื่องราวที่เขียนได้บรรจุเนื้อหาสาระหรือหลักฐานที่แสดงว่ามีความเกี่ยวข้องกับลักษณะใดลักษณะหนึ่งของความพยายามที่จะสร้าง (establish) ค้ำไว้ (maintain) หรือความพยายามที่จะเรียกร่องคืนมา (restoring) ซึ่งความสัมพันธ์ที่แสดงออกในอารมณ์เชิงปฏิฐาน (positive affective) สัมพันธภาพนี้จะบรรยายอย่างใดเนื้อหาสาระโดยการใช้ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมิตร หลักการต่างๆในการให้คะแนนก็ควรจะยึดหลักว่าความสัมพันธ์ของตัวละคร สมมุติในเรื่อง ควรจะอยู่ในลักษณะของความเป็นมิตร

สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบางครั้งก็ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะนำมาพิจารณาตามหลักการข้างต้นได้ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก แม่กับลูก พี่กับน้อง คู่รักกับคู่รัก ฯลฯ ล้วนแต่เป็นการแสดงถึงสัมพันธภาพระหว่างบุคคลทั้งสองฝ่าย แต่ก็ไม่สามารถจะหมายความว่าสัมพันธภาพชนิดนั้นจะมีความอบอุ่น มีคุณภาพของความเป็นมิตร ซึ่งลักษณะเช่นนี้เราใช้ในการให้ความหมายว่าเป็นจินตนาการใฝ่สัมพันธ และลักษณะเช่นนั้นๆ จะต้องพิจารณาต่อไปว่ามีความเกี่ยวข้องกับการสร้างและการเรียกร่องคืนมาซึ่งสัมพันธภาพเชิงปฏิฐานแรงจูงใจ ทางเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่อ่านาจ หรือแรงจูงใจอื่นๆอาจบรรยาย

ลักษณะที่แน่นอนของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ

ความสัมพันธ์ฉันมิตร สามารถลงความเห็นได้จากข้อความที่บุคคลคนหนึ่งแสดง ความรู้สึกต่อบุคคลอื่น หรือต่อสัมพันธภาพนั้นๆ ข้อความที่แสดงออกถึงการชอบ หรือ ความปรารถนาอยากให้ผู้อื่นชอบ หรือให้ผู้อื่นยอมรับ หรือให้ผู้อื่นยกโทษให้ตน แสดงถึง ลักษณะของสัมพันธภาพชนิดนี้

ความสัมพันธ์ฉันท์มิตร อาจเกี่ยวเนื่องกับลักษณะใดลักษณะหนึ่งซึ่งอาจแสดงออกมาเพราะการพลากจากกัน หรือ การแตกสลายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การแสดงออกของความรู้สึกเชิงนิเสธ (negative affective) ซึ่งสืบเนื่องมาจากการจากกันหรือการแตกสลายของสัมพันธภาพ แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะดำรงไว้ หรือเรียกกรรรมิตรภาพที่แตกสลายนั้นคืนมาอีกวาระหนึ่ง เช่น ความเศร้าโศกใจ อันเนื่องมาจากการต้องจำพรากจากไกล การรู้สึกละอายหรือ เส่ร้างต่อการกระทำที่นำไปสู่การแตกแยก ตัวอย่างทำนองนี้ ล้วนแต่กล่าวถึงความพยายามและความต้องการที่จะเรียกกรรรมิตรสัมพันธ์ในอดีตกลับคืนมา แต่เราต้องระลึกอยู่เสมอว่า การแสดงออกซึ่งความขมขื่นที่บรรยายไว้นั้นไม่อาจถือเป็นหลักประกันได้ว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะมีความต้องการให้สัมพันธภาพนั้นกลับคืนมา ครอบครัวที่แตกร้าง พอกับลูกที่ทะเลาะกันและแยกทางกัน คนรักที่ทะเลาะกัน เหล่านี้ เป็นตัวอย่างธรรมดาๆที่อาจเกิดขึ้นได้บ่อยๆ และก็ไม่มีหลักฐานใดที่แสดงว่า ได้มีความพยายามอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะให้ได้คืนมาซึ่งสัมพันธภาพอันดีเยี่ยมแต่ก่อน ตัวอย่างเหล่านี้ ไม่สามารถลงความเห็นได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับมิตรสัมพันธ์ เพราะฉะนั้น เราจึงไม่ให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมพันธ

ถ้าเรื่องที่เราเขียนไม่มีข้อความใดที่กล่าวถึงการเป็นมิตรหรือแม้การแสดงออกซึ่งความรู้สึกหรือความต้องการ ก็มีเรื่องอีกประเภทหนึ่งที่สามารถให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมพันธได้ คือ เรื่องที่มีการแสดงออกของความรู้สึกที่อยากหรือต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น กิจกรรมในหมู่เพื่อนสนิท การจัดงานรื่นเริง การร่วมตั้งสมาคมเพื่อเก่า การเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน การผ่อนคลายอารมณ์ด้วยการรวมกลุ่มสนทนากัน ซึ่งความสัมพันธ์เช่นนี้

มีความเกี่ยวข้องกับความสุข หรือความเป็นอยู่อันดีของอีกฝ่ายหนึ่ง เหล่านี้ เราพิจารณา
ว่าเป็นหลักฐานของความรู้สึกที่ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องของ
วัฒนธรรม เพราะฉะนั้น การปกป้องลูกในหน้าที่ของพ่อจึงไม่เป็นการติดต่อสัมพันธ์ในความ
หมายนี้ พฤติกรรมทำนองนี้ ในบรรดาเครือญาติยังจัดได้ว่าเป็นสิ่งที่ยังคลุมเครือในลักษณะ
ของความสัมพันธ์ เราไม่ถือว่าความสัมพันธ์อันเกิดจากความผูกพัน หรือสิ่งที่เป็นหน้าที่จะเป็น
แรงจูงใจชนิดหนึ่ง เราจึงไม่ให้คะแนน

และเราจะไม่ให้คะแนนแก่เนื้อเรื่องที่ตัวละครสมมุติในเรื่องมีความผูกพันอยู่กับสิ่ง
ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่าเป็นกิจกรรมในบรรดาเพื่อนฝูง เช่น การชุมนุมเพื่อนเก่า แต่ลักษณะ
ของการติดต่อสัมพันธ์ของสถานการณ์นั้นๆ มีการแสดงออกซึ่งการโต้แย้งกันในบางประการอัน
เนื่องมาจากความสลับซับซ้อนของเรื่องและทำหน้าที่ที่จะปฏิเสธต่อการเกี่ยวข้องกับไมตรีสัม
พันธ์ของตัวละครสมมุติ เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับการพบปะเพื่อธุรกิจ การโต้ว่าที่ ฯลฯ

นอกจากนั้น การกล่าวถึงการติดต่ออย่างใกล้ชิดระหว่างบุคคลในบางครั้งก็ไม่
อาจนับเข้าว่าเป็นจินตนาการได้สัมพันธ์ เป็นต้นว่า การให้ความสนใจซึ่งกันและกันและ
ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน การเข้าใจกัน ในกรณีเช่นนี้ เมื่อไม่มีข้อสนับสนุนเพิ่มเติม
เข้ามาสำหรับให้เป็นข้อสันนิษฐาน ได้ว่าสัมพันธ์ภาพนั้นๆจะเป็นความสัมพันธ์ฉันท์มิตร เรา
ก็ไม่สามารถให้คะแนนเป็นจินตนาการได้สัมพันธ์ได้ การนัดพบปะกันของชายหนุ่มหญิงสาว อาจ
จะหรือไม่อาจจะบอกได้ว่าเป็นลักษณะของความสัมพันธ์ฉันท์มิตร จำเป็นจะต้องมีหลักฐาน
อื่นๆที่เกี่ยวกับจินตนาการได้สัมพันธ์ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วมาประกอบสนับสนุนเสียก่อนจึงจะ
ทำการลงความเห็นได้ การนัดพบกันระหว่างชายหนุ่มหญิงสาว ในบางครั้งดูเหมือนว่าจะมี
ความเกี่ยวข้องกับการพัดพรากจากกัน เราจะไม่ให้คะแนนเรื่องทำนองนี้ เว้นเสียแต่ว่า
จะมีหลักฐานที่แสดงถึงความต้องการมีความสัมพันธ์ได้แสดงออกอย่างชัดเจน สิ่งที่เกี่ยวข้อง
กับการแต่งงาน ได้รับการพิจารณาว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงกันข้าม เป็นการ
ติดต่อที่ลึกซึ้งกว่าการติดต่อในเรื่องเพศสัมพันธ์แต่เพียงอย่างเดียว เราจึงให้คะแนนเป็น
จินตนาการได้สัมพันธ์

เพื่อเป็นการสรุป เราจะให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมพันธ์ได้ก็ต่อเมื่อสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลที่มีมากกว่าสองคนขึ้นไปและเป็นไปในลักษณะฉันมิตร ถ้าลักษณะของความสัมพันธ์นั้นๆไม่สามารถบอกได้อย่างชัดเจนว่า เป็นอย่างนั้น เราก็ดังความเห็นว่าจะเป็นการลักษณะรองอย่างอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เรื่องราวของการใฝ่สัมพันธ์แสดงหลักฐานว่า ปฏิกิริยาของตัวละครสมมุติในเรื่อง เกี่ยวข้องกับการที่ต้องแยกทางกันหรือสัมพันธ์ภาพถูกทำลายลง แต่ถ้าหากว่าไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับความต้องการใฝ่สัมพันธ์ที่ชัดเจนในเรื่องนั้นๆและไม่ได้บอกว่าตัวละครสมมุติในเรื่อง ได้แสดงความรู้สึกออกมา เราก็จะคงต่อไปว่าพฤติกรรมเหล่านั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การแสดงความรู้สึกที่เกี่ยวกับความพยายามที่จะสร้าง คำรงไว้ หรือเรียกร้องคืนมาซึ่งสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลที่อบอุ่น เช่น ความรัก การอบรมเลี้ยงดู และกิจกรรมฉันท์มิตรที่บุคคลในเรื่อง ได้แสดงต่อบุคคลอื่นๆหรือไม่

เราต้องตระหนักอีกประการหนึ่งว่า ในบางครั้ง จะมีบางอย่างที่จะรอดพ้นไปจากการสังเกตของเรา จึงควรต้องมีการสงสัยเอาไว้ก่อนในเรื่องที่ไม่สามารถลงความเห็นเป็นอย่างไรได้ ถ้ายังไม่แน่ใจก็ยังไม่ควรให้คะแนน หรือไม่ให้คะแนนถ้ายังมีข้อสงสัยอยู่ ถ้าเรามีข้อสงสัยที่มีเหตุผล เราควรให้คะแนนเป็นจินตนาการที่ไม่เกี่ยวข้อง (unrelated affiliation imagery) และจะไม่มีมีการให้คะแนนลักษณะอื่นของจินตนาการในเรื่องนั้นอีกต่อไป

สภาพของความต้องการใฝ่สัมพันธ์

STATED NEED FOR AFFILIATION (N)

ลักษณะชนิดนี้จะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อบุคคลในเรื่องแสดงความต้องการปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ข้อความที่แสดงถึงความต้องการมักจะแสดงออกโดยคำพูด เช่น "เขาต้องการจะ..." "เขาหวังที่จะ..." "เขาตัดสินใจที่จะ..." ฯลฯ ในการที่

กล่าวถึงสภาพของแรงจูงใจที่แสดงออกมาในรูปของความต้องการใฝ่สัมพันธ ะไรก็ตามที่เป็นสิ่งต้องการตามปกติแล้วจะต้องเข้าเกณฑ์การตัดสินใจตามลักษณะของจินตนาการใฝ่สัมพันธด้วย เป็นต้นว่า การพยายามสร้าง การพยายามที่จะดำรงไว้ หรือการพยายามที่จะเรียกร้องคืนมาซึ่งสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่แสดงออกในลักษณะที่เป็นความอบอุ่นของสัมพันธภาพ การชอบพอซึ่งกันและกัน และการเข้าใจกัน ความต้องการที่จะเข้าใจซึ่งกันและกัน แสดงถึงความต้องการที่มีลักษณะอารมณ์เชิงปฏิฐานที่เป็นปฏิกิริยาจากบุคคล ตัวอย่างเช่น เขาต้องการให้มีการให้อภัยสำหรับการกระทำบางอย่างที่ผิดขวางต่อมิตรสัมพันธ เขาต้องการความเข้าใจ ความต้องการที่จะแต่งงานกับคู่รัก เขาไม่ต้องการที่จะพลัดพรากจากคู่รัก เขาต้องการพบผู้ที่เขาคาดหวังว่าจะพบ ต้องการให้ใครๆยอมรับและต้องการให้ตัวเองเข้ากับคนอื่นได้ เขาปรารถนาที่จะมีใครเป็นเพื่อสนิทด้วยสักคนหนึ่ง เขาเป็นผู้สนิทของเพื่อนรุ่นก่อนๆ เขาต้องการที่จะร่วมสัมพันธกับเพื่อนๆ ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของเขาคือการให้กลุ่มเพื่อนยอมรับเขา และชื่นชมในตัวเขา

การเรียกร้องเพื่อการดำรงไว้ หรือเพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เราให้คะแนนเป็นความต้องการใฝ่สัมพันธ

กิจกรรมเพื่อสนองความต้องการใฝ่สัมพันธ

INSTRUMENTAL ACTIVITY (I+, I?, I-)

ลักษณะเช่นนี้หมายถึงการกระทำที่แสดงออกอย่างเปิดเผยหรือการแสดงความคิดเพื่อการแก้ปัญหาโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องนั้นเพื่อจะนำไปสู่การสร้าง การดำรงไว้ หรือการพยายามที่จะนำกลับคืนมาซึ่งสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะของมิตรสัมพันธ ความสนใจซึ่งกันและกัน การแสดงความเห็นอกเห็นใจ และการเข้าใจซึ่งกันและกัน เราจะให้คะแนนเป็น I+ , I? , I- , ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ขั้นสุดท้ายของกิจกรรมนั้นๆ สัญญลักษณ์ทั้งสามอย่าง หมายถึง ความสำเร็จ ความน่าสงสัย และความไม่

สำเร็จในการกระทำนั้นๆ การพิจารณาตัดสินขั้นสุดท้ายของการกระทำนั้นๆ บางครั้งอาจจะต้องเลื่อนขยายออกไปจนกว่าเราจะรู้ผลขั้นสุดท้ายที่แท้จริงของการกระทำนั้นๆ กิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายใฝ่สัมพันธจะให้คะแนนได้เพียงครั้งเดียวในเรื่องหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะมีเรื่องของกิจกรรมทำนองนี้ปรากฏอยู่หลายครั้งก็ตาม ผลสุดท้ายของการให้คะแนนเป็นการยุติของการให้คะแนนกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายใฝ่สัมพันธทั้ง เรื่อง

กิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายใฝ่สัมพันธสามารถนับได้หลายชนิด การกระทำบางอย่าง เช่น การให้คะแนนนำ หรือการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เราไม่สามารถให้คะแนนเป็น ๕ ได้ การกระทำชนิดนี้ จะต้องรวมเอาหรือมีหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับการแนะนำ เราไม่ให้คะแนนเมื่อกิจกรรมเหล่านั้นเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายอย่างอื่นมากกว่าที่จะเพื่อความสัมพันธกับบุคคลอื่นๆ

กิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายใฝ่สัมพันธที่ชัดเจน จะเป็นกิจกรรมการเลี้ยงที่สนุกสนาน หรือ การมีกิจกรรมกับเพื่อนๆ เช่น การรวมกลุ่มเพื่อน การจัดงานรื่นเริง การจัดพบปะสังสรรค์ระหว่างหมู่เพื่อน การออกไปเล่นด้วยกัน หรือการมีความสนุกสนานรื่นเริงในพวกเดียวกัน

กิจกรรมเพื่อสนองความต้องการใฝ่สัมพันธอีกชนิดหนึ่งคือการกระทำหรือความคิดที่นำไปสู่การเรียกร้องกลับคืนมาซึ่งสัมพันธภาพที่ได้แตกสลายไป บุคคลในเรื่องอาจแสวงหาคำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากันได้กับเพื่อนๆ ทำอย่างไรจึงจะขอร้องให้เพื่อนยกโทษให้เขา เพื่อว่าเขาจะได้กลับไปมีสัมพันธภาพเช่นเดิมอีกครั้งหนึ่ง

สภาพการคาดหวังในเป้าหมาย

ANTICIPATORY GOAL STATES (GA+, GA-)

ลักษณะชนิดนี้จะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อบุคคลในเรื่องได้แสดงความคาดหวังเพื่อให้ถึงความสำเร็จในเป้าหมาย หรือ มีความคับข้องใจในการสูญเสียเป้าหมาย สภาพการคาดหวังในเป้าหมายจะให้คะแนนเป็น G_{a+} เมื่อบุคคลในเรื่องแสดงออกการคิดถึงความสุขที่ได้

มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือมีกิจกรรมไม่สัมพันธ์ หรือ กำลังคิดถึงกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ
สิ่งเหล่านี้

เราให้คะแนนสภาพการคาดหวังในเป้าหมายเป็นลบ $Ga-$ เมื่อบุคคลในเรื่องคิดถึงหรือแสดงความปวคร้าวอันเนื่องมาจากการแตกแยกหรือการไม่ได้รับการยอมรับ เช่น เขากำลังคิดถึงว่าเขากำลังจะพลัดพรากจากบิดามารดาในอีกสามเดือนข้างหน้า เขากำลังเป็นทุกข์ เป็นกังวลว่าเพื่อนๆจะมีปฏิกิริยาต่อเขาอย่างไรบ้าง เขากำลังคิดว่าเพื่อนๆร่วมโรงเรียน (หรือร่วมชั้นเรียน) จะชอบเขาหรือไม่

ข้อตกลงแสดงความแตกต่างพิเศษบางประการ

๑. ความคาดหวังที่มีข้อชวนสงสัยและไม่แน่ใจ ให้คะแนนเป็นลบ
๒. ถ้าผู้เขียนไม่ได้บอกอย่างชัดเจนว่าตัวละครในเรื่องสมมุติกำลังคิดเกี่ยวกับอะไรแน่ เช่น เขากำลังรอคอยการมาถึงของเพื่อนด้วยความหวัง ($Ga+$) เขากำลังเป็นทุกข์และไม่แน่ใจในความเป็นเพื่อนกับคนอื่นๆ ($Ga-$)
๓. การคาดหวังจะต้องมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่สัมพันธ์อย่างชัดเจนและต่อเนื่องกันจึงจะให้คะแนนได้ การให้คะแนนความคาดหวังทั้งบวกและลบจะทำได้ในเรื่องเรื่องเดียวกันแต่ให้คะแนนได้เพียงอย่างละครึ่งเดียวเท่านั้น

อุปสรรคหรือสิ่งขัดขวางจากบุคคลหรือจากสิ่งแวดล้อม

OBSTACLES OR BLOCKS-PERSONAL (BP) AND ENVIRONMENTAL (BW)

เราจะให้คะแนนชนิดของ Bp หรือ Bw เมื่อกิจกรรมที่สนองความต้องการไม่สัมพันธ์ถูกกีดกันหรือได้รับการขัดขวางในทางใดทางหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ เหตุการณ์ก็จะดำเนินไปไม่ราบรื่นในการที่ก้าวไปสู่การสร้าง คำรงไว้ และเรียกร้องคืนมาซึ่งสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น อุปสรรคในบางครั้งอาจจะเป็นการแตกแยกกันแต่กาลก่อน หรือสิ่งที่แทรกเข้ามาในระหว่างที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กัน และบุคคลจะต้องเอาชนะสิ่งเหล่านี้เสียก่อน หรืออุปสรรค

นั้นอาจจะเป็นลักษณะของสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น หรือเป็นปัจจัยมาจากบุคคล

สภาวะของการจากกัน เป็นอุปสรรคในรูปของสิ่งแวดล้อม เช่น เมื่อบุคคลอยู่คนเดียว และเขาต้องการเพื่อน หรือ เมื่อมีใครตายจากไป เขาก็ต้องมีเพื่อนมาแทน อย่างไรก็ตาม บุคคล ๒ คนที่ได้รับการคาดหวังไว้ว่าจะมีความสัมพันธ์กันโดยที่ทั้งคู่อยู่ใกล้เคียงกันแล้วแต่ว่าถูกกีดกันหรือแยกออกโดยการไม่สามารถตกลงกันได้ หรือการเกิดโกรธเคืองกันในทันทีทันใด ถ้าหากว่าไม่มีการเปิดเผยใดๆที่แสดงออกมาอย่างชัดเจนว่าบุคคลในเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งในกรณีนี้ จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่ดีไม่งาม นำไปสู่การพังทลายของสัมพันธ์ สภาพ เราให้คะแนนเป็น

ส่วนใหญ่ อุปสรรคที่เป็นส่วนของบุคคล Bp มักจะมีรูปเดิมมาจากการกระทำในอดีตหรือปัจจุบันที่เป็นลักษณะหนึ่งของบุคคลในเรื่อง สมมุติที่จะทำลายสัมพันธ์ภาพหรือขัดขวางสัมพันธ์ภาพในแง่ดีเสีย เป็นต้นว่า เขารู้สึกละอายในสิ่งที่เขาได้ทำไปแล้ว และต้องการให้เพื่อนๆยกโทษให้เขา การที่เขาไม่สามารถเข้ากับเพื่อนๆได้ทำให้เขาเสียโอกาสที่จะให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ เขาเป็นคนที่ไม่มีความสนใจเหมือนกับคนอื่นๆ

อุปสรรคทั้งสองประการนี้จะได้รับการให้คะแนนได้เพียงครั้งเดียวในเรื่องเรื่องหนึ่ง

สภาพของอารมณ์เชิงปฏิฐานและเชิงนิเสธ

AFFECTIVE STATES-POSITIVE (G+) AND NEGATIVE (G-)

สภาพของอารมณ์ที่ดี เชื่อมสัมพันธ์กับการดำรงไว้ซึ่งไมตรีสัมพันธ์ กิจกรรมไม่สัมพันธ์ ตลอดจนการรู้สึกขัดแย้งในใจ เหล่านี้ เราให้คะแนนเป็น G- เมื่อบุคคลในเรื่องสมมุติแสดงประสบการณ์ที่รื่นเริงและมีความพอใจต่อการได้มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เป็นต้นว่าเขาเป็นสุขมากที่เพื่อนๆยอมรับเขาเข้ากลุ่มด้วย หรือในกิจกรรมระหองระแหงเพื่อนฝูง เช่น เขาสนุกกับการเล่นป๊ากเกอร์ เหล่านี้ เราให้คะแนนเป็น G+ เมื่อมีคชามปวคร้าว เมื่อมีความแตกแยก การจากกัน หรือไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ สภาพของอารมณ์จะให้

คะแนนเป็น G- เช่น เขา รู้สึกเหงา รู้สึกเศร้าสุดที่ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนได้ หรือหาเพื่อนไม่ได้ เขา รู้สึกเสียใจในการกระทำของเขาที่นำไปสู่การโกรธเคืองกับเพื่อนๆ

จะต้องสังเกตไว้ว่า สภาพของอารมณ์ G+ และ G- มีความแตกต่างจากสภาพการคาดหวังในเป้าหมายได้สัมพันธ์ G_a+ และ G_a- ในแง่ของเวลาที่เหตุการณ์ในเรื่องได้เกิดขึ้น สภาพการคาดหวังในเป้าหมายได้สัมพันธ์ G_a+ , G_a- เป็นสภาพของอารมณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับอนาคต บุคคลในเรื่อง จะมีความรู้สึกไม่สบายในขณะนั้น รู้สึกเหงา หรือถูกปฏิเสธจากเพื่อน (G-) หรืออาจจะมีความรู้สึกกระวนกระวายต่ออนาคต (G_a+) ในทำนองเดียวกัน บุคคลในเรื่อง จะมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน ต่อการสนทนากับเพื่อนๆ (G+) หรือคิดว่าคงจะเป็นที่น่ายินดีถ้าหากจะมีเพื่อนมาคุยด้วยสักคนสองคน (G_a+)

สภาพของอารมณ์ทั้งเชิงปฏิฐานและเชิงนิเสธจะปรากฏในเรื่องเรื่องเดียวกันได้ เราก็ให้คะแนนทั้ง ๒ ประการแก่เรื่องหนึ่งก็ให้คะแนนอย่างละเพียงครั้งเดียว

ลักษณะเด่นของเรื่องจินตนาการได้สัมพันธ์

AFFILIATION THEMA

เมื่อการบรรยายจินตนาการได้สัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการสร้าง คงไว้ หรือเรียกร้องคืนมาซึ่งสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในลักษณะของมิตรสัมพันธ์ ความสนใจซึ่งกันและกัน การเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน เป็นไปในลักษณะที่ซับซ้อนมาก เราก็ให้คะแนนเป็น Thema

ข้อสมมุติฐานในการให้คะแนน Thema มีดังนี้ เมื่อบุคคลได้รับการขอร้องให้เขียนเรื่องแสดงปฏิกิริยาต่อรูปภาพเป็นเวลา ๔ นาที ถ้าหากความคิดของเขาถึงจุดอึดอัดด้วยจินตนาการที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายเฉพาะประการใดประการหนึ่งในช่วงระยะเวลา ๔ นาทีนั้น เราก็มีข้อยอมรับกันว่า แรงงูใจของเขาสำหรับเป้าหมายเฉพาะนั้นๆ

มีอยู่แต่อย่างพอเพียง พอที่จะป้องกันการแข่งขันที่เชื่อมสัมพันธ์กันในการแสดงออกซึ่งเรื่องราวใจจินตนาการของเขาในช่วงระยะเวลานั้น ประเภทของ Thema นั้น คือการประมาณกำลังของแรงจูงใจโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมองอย่างกว้างๆที่เป็นเอกภาพ (unidimensionality) ของการเชื่อมสัมพันธ์ซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นมาในเรื่องจินตนาการ แต่ถ้าหากว่ามีลำดับของพฤติกรรมที่มีให้เลือกมากมายในเรื่องนั้นๆ เราก็ไม่ให้คะแนนเป็น Thema ในการให้คะแนนต้องระลึกอยู่เสมอว่า Thema จะให้คะแนนได้พียงๆที่ไม่มีการให้คะแนนรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ Thema ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการมีกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการใฝ่สัมพันธ์ สภาพการคาดหวัง หรือผลลัพธ์ขั้นสุดท้ายของเรื่อง ในบางโอกาส เรื่องจะเขียนออกมาในลักษณะที่มีเพียงจินตนาการใฝ่สัมพันธ์ และ Thema เท่านั้น

ภาคผนวก ค

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สูตรการคำนวณมัธยิมเลขคณิต

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = มัธยิมเลขคณิต

$\sum \bar{X}$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวนของคะแนนทั้งหมด

๒. สูตรการคำนวณ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน N จำนวน

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

๓. สูตรหาความเชื่อมั่นภายในของแบบทดสอบโดยวิธี Kuder-Richardson

Formula 21

$$r_{II} = \frac{n \sigma_t^2 - M(n-M)}{\sigma_t^2 (n-1)}$$

r_{II} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n = จำนวนข้อของแบบทดสอบ

σ_t^2 = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ

M = คะแนนมัธยิมเลขคณิตของแบบทดสอบ

๘. สูตรหาค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นจาก rating scale ของ Snedecor

$$\bar{r}_{II} = 1 - \frac{k(4N+2)}{(k-1)(N-1)} + \frac{12 S^2}{k(k-1)N(N^2-1)}$$

\bar{r}_{II} = ค่าเฉลี่ยความเชื่อถือได้ของการให้คะแนนแบบทดสอบ

k = จำนวนผู้ให้คะแนน

N = จำนวนคนในแบบทดสอบนั้น

S = ผลรวมของคะแนนจากผู้ให้คะแนนทุกคน

๙. สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ของคะแนน ๒ ชุด

$$r_{XY} = \frac{N \sum X'Y'f(X,Y) - (\sum X'f(X))(\sum Y'f(Y))}{\sqrt{[N \sum X'^2 f(X) - (\sum X'f(X))^2] [N \sum Y'^2 f(Y) - (\sum Y'f(Y))^2]}}$$

๑๐. สูตรความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

$$\sigma_r = \frac{1}{\sqrt{N}}$$

r = ค่า r จากประชากร (true r)

N = ขนาดตัวอย่างประชากรแต่ละพวกที่เลือกจากประชากรกลุ่มเดียวกัน

ประวัติการศึกษา

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์

วุฒิการศึกษา

นายดิชิต กาญจนภรณ์

ครุศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๒

ประกาศนียบัตรชั้นสูงสาขาการแนะแนว จาก

บัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๓

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน ครู โรงเรียนยาสูบอุปลักษณ์ โรงงานยาสูบ

กระทรวงการคลัง